

การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบล
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นางสาวยุพเรศ เชาววิทยา

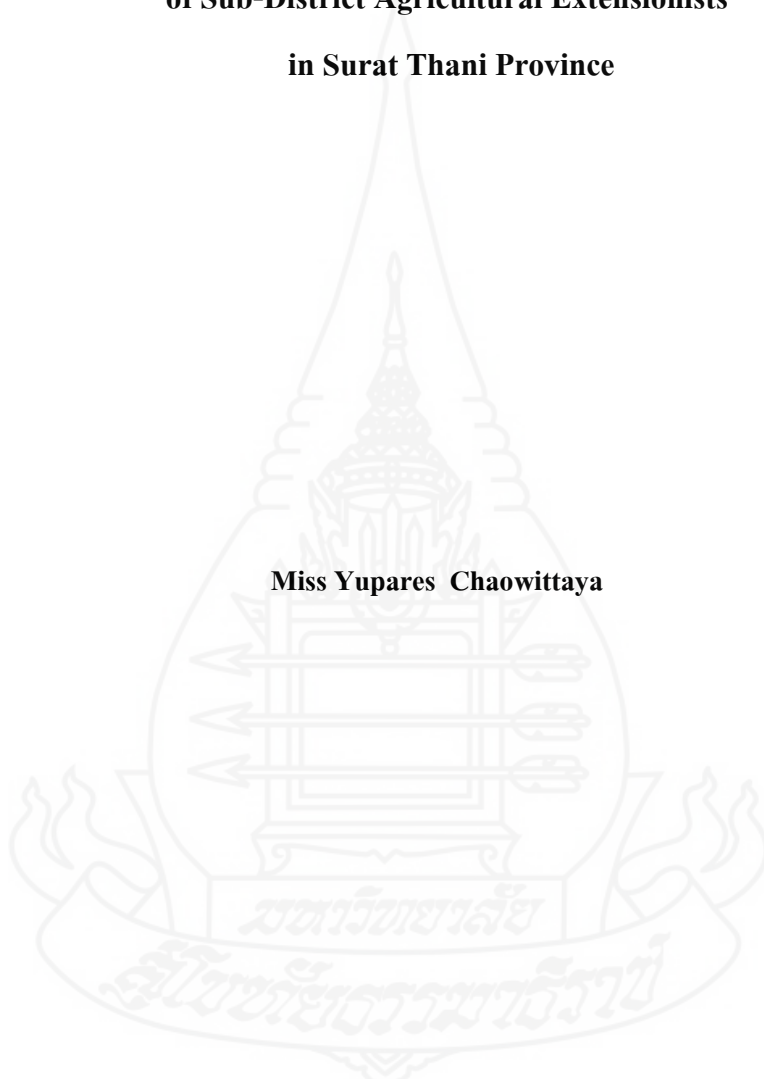

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Work Performance Adhering to Agricultural Extension System
of Sub-District Agricultural Extensionists
in Surat Thani Province**

Miss Yupares Chaowittaya

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Agricultural in Agricultural Extension and Development

School of Agriculture and Cooperatives

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อและนามสกุล นางสาวยุพเรศ เชาว์วิทยา
แขนงวิชา ส่งเสริมการเกษตร
สาขาวิชา เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน
2. รองศาสตราจารย์ ดร. พรชุลี นิลวิเศษ

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์สุกัญญา อธิปอนันต์)

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. พรชุลี นิลวิเศษ)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

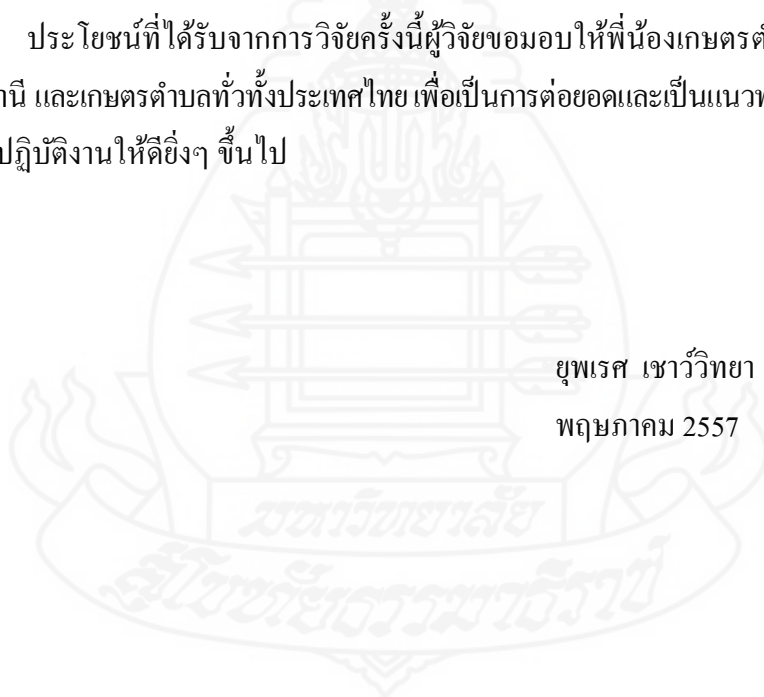
การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ บำเพ็ญ เขียวหวาน และรองศาสตราจารย์ ดร.พรชูลิย์ นิลวิเศษ จากสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในงานวิจัยครั้งนี้ ขอบุณกำลังใจจากเพื่อนร่วมงานและเพื่อนร่วมสาขาที่ร่วมกันเป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจคอย ผลักดันให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จ ที่สำคัญขอบุณเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอบุณบิดา มารดาผู้ให้กำเนิดและให้กำลังใจมาจนถึงทุกวันนี้ ขอบุณกำลังใจจาก ครอบครัว ที่พร้อมสนับสนุนความสำเร็จในทุกวิถีทางจนสามารถฝ่าฟันอุปสรรคมาจนถึงการทำ วิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบให้พี่น้องเกษตรตำบลของจังหวัด สุราษฎร์ธานี และเกษตรตำบลทั่วประเทศไป เพื่อเป็นการต่อยอดและเป็นแนวทางในการปรับปรุง ระบบการปฏิบัติงานให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

ยุพเรศ เชาว์วิทยา

พฤษภาคม 2557

ชื่อวิทยานิพนธ์ การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัย นางสาวอุพรพรเสศ เชาววิวิทยา รหัสนักศึกษา 2559003575

ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน (2) รองศาสตราจารย์ ดร. พรชุลี นิลวิเศษ

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล (2) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตร และการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล (3) ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ (4) ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ประชากรในการศึกษาคครั้งนี้ คือเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องรวมจำนวน 112 คน เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหา ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี เดือนเฉลี่ย 23,035.26 บาท และประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 13.92 ปี ส่วนมากเกษตรกรตำบล 1 คนต้องรับผิดชอบ 2 ตำบล ระยะทางไปปฏิบัติงานในพื้นที่เฉลี่ย 22.64 กิโลเมตร ใช้รถยนต์ของตนเองเดินทางไปทำงานในพื้นที่รับผิดชอบ พื้นที่ทำงานและภูมิลำเนาส่วนใหญ่ อยู่ในพื้นที่อำเภอและจังหวัดเดียวกัน (2) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ ด้านการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ ด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลัก ด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ด้านการจัดเก็บข้อมูล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศของเกษตรกรตำบล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผนทั้งเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการประชุม/สัมมนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (3) ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลในภาพรวม ต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นด้วยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4) ปัญหาของเกษตรกรตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มอัตราค่าจ้างเกษตรกรตำบลให้เหมาะสมกับจำนวนพื้นที่ที่รับผิดชอบ เกษตรตำบลควรใช้รถยนต์สำนักงาน ควรมีคอมพิวเตอร์เพียงพอให้เกษตรกรตำบลใช้ในการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ ระบบส่งเสริมการเกษตร เกษตรตำบล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Thesis title: Work Performance Adhering to Agricultural Extension System of Sub-District Agricultural Extensionists in Surat Thani Province

Researcher: Miss Yupares Chaowittaya; **ID:** 2559003575;

Degree: Master of Agriculture (Agricultural Extension and Development);

Thesis advisors: (1) Bumpen Keowwan, Associate Professor;

(2) Dr. Pornchulee Nilvises, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The purposes of this research were to study (1) personal basic backgrounds of sub-district agricultural extensionists; (2) opinion towards needs of sub-district agricultural extensionists and relevant officials of agricultural extension system as well as work performance adhering to agricultural extension system of sub-district agricultural extensionists; (3) opinion of sub-district agricultural extensionists and relevant officials towards the use of new dimension of agricultural extension system, MRCF in the area; (4) problems and suggestions of sub-district agricultural extensionists and relevant officials for the agricultural extension system.

There were two groups, sub-district agricultural extensionists and relevant officials, with the total of 112 persons as the research population. Data was collected from all of them. Statistics were used for data analysis included minimum value, maximum value, percentage, mean and standard deviation by computerized program.

The results of study showed that (1) in terms of personal basic backgrounds, they finished bachelor degree. The average salary was 23,035.26 baht. The average work experience was 13.92 years. Mostly, one sub-district agricultural extensionist was responsible for two sub-districts. The average distance to work was 22.64 km driving by their own vehicles to work within their area of responsibility. Most of their work area and their domicile were in the same district and the same province. (2) The overall opinions toward the needs of sub-district agricultural extensionists for role performance system in the area of sub-district agriculture office, in terms of the centers of sub-district agricultural service and technology transfer which were served as the main mechanism, in terms of extension and development of agricultural institute and community enterprise, and in terms of data recording were at high level, while the overall roles of sub-district agricultural extensionists was at the highest level. Meanwhile, the overall opinion towards support system on information system by sub-district agricultural extensionists was at the highest level. The overall opinion towards relevant officials was at the highest level. In terms of overall meeting/seminar, sub-district agricultural extensionists indicated at the highest level. (3) The overall opinion towards introducing the new dimension of agricultural extension system, MRCF to role performance in the area, they agreed at the highest level, while overall agreement of relevant was at high level. (4) Their overall problem was at the highest level and the overall problem of relevant was at high level. Their suggestions were increasing more sub-district agricultural extensionists to meet with area of responsibility; they should use an official car; and sufficient personal computers should be provided for them in role performance.

Keywords : Agricultural extension system, Sub-district agricultural extensionist, Surat Thani Province

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความจำเป็น.....	9
ระบบส่งเสริมการเกษตรกรมส่งเสริมการเกษตรปี 2551.....	10
ระบบส่งเสริมการเกษตรสำนักงานการเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555.....	11
ระบบส่งเสริมการเกษตรกรมส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ปี 2557.....	20
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล.....	32
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตรและการปฏิบัติงาน ตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล.....	39
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการ นำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่.....	64
ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ต่อระบบส่งเสริมการเกษตร.....	67
บทที่ 5 สรุปงานวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปการวิจัย.....	73
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	95
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	98
ก แบบสอบถามความคิดเห็นเกษตรกรตำบล.....	99
ข แบบสอบถามความคิดเห็นเจ้าหน้าที่.....	109
ประวัติผู้วิจัย.....	115

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล.....	33
ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงาน ของสำนักงานเกษตรอำเภอ	39
ตารางที่ 4.3 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ.....	41
ตารางที่ 4.4 จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ.....	43
ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน สบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล... ..	44
ตารางที่ 4.6 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน สบกด.เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร ประจำตำบล.....	46
ตารางที่ 4.7 จำนวนข้อที่มีการการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงาน ระดับตำบล ในด้าน สบกด.เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร ประจำตำบล	47
ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงาน ระดับตำบลในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน... ..	48
ตารางที่ 4.9 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน.....	49
ตารางที่ 4.10 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน.....	49
ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล.....	50
ตารางที่ 4.12 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล.....	51
ตารางที่ 4.13 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล.....	51
ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล... ..	52
ตารางที่ 4.15 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล.....	53
ตารางที่ 4.16 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ ของเกษตรกรตำบล	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุน ในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ.....	55
ตารางที่ 4.18 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบ ข้อมูลสารสนเทศ.....	56
ตารางที่ 4.19 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุน ในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ.....	56
ตารางที่ 4.20 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุน ในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ.....	57
ตารางที่ 4.21 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุน ในการวางแผน.....	58
ตารางที่ 4.22 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในการวางแผน.....	59
ตารางที่ 4.23 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุน ในการวางแผน.....	59
ตารางที่ 4.24 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบ สนับสนุนในการวางแผน.....	60
ตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุน ในการประชุม/สัมมนาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร.....	61
ตารางที่ 4.26 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้าน การประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร.....	62
ตารางที่ 4.27 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุน ในการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร.....	62
ตารางที่ 4.28 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุน ในการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร.....	63
ตารางที่ 4.29 สรุปจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลทั้งหมดจำนวน 43 ข้อ.....	64
ตารางที่ 4.30 ความคิดเห็นของเกษตรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.31 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตร มติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่.....	66
ตารางที่ 4.32 ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร.....	68
ตารางที่ 4.33 ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร.....	70

ฉ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	หน้า 3
--------------------------------------	-----------

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเกษตรนับเป็นอาชีพที่มีความสำคัญมากในประเทศไทย การพัฒนาการเกษตรจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ดังนั้นจึงมีการจัดตั้งกรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเกษตรให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อย่างยั่งยืน โดยมีความเป็นมา ดังนี้ กรมส่งเสริมการเกษตรเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2510 ให้อำนาจงานส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตรจากสำนักปลัดกระทรวงเกษตรกรรมกสิกรรม และกรมการข้าว โดยในระยะเริ่มแรกมีการแบ่งส่วนบริหารราชการในส่วนกลางเป็น กองประสานงานวิชาการ และกองอบรมและเผยแพร่ในส่วนภูมิภาคตั้งเป็นที่ทำการเกษตรจังหวัดและที่ทำการเกษตรอำเภอ (กรมส่งเสริมการเกษตรประจำปี 2556 : 59) ปัจจุบันมีการปรับปรุงการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรตามระบบส่งเสริมการเกษตรในปี 2551 ซึ่งกรมส่งเสริมการเกษตร มีหน้าที่สำคัญคือ ส่งเสริมเกษตรกรและชุมชนให้สามารถพัฒนาอาชีพการเกษตร โดยการปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตรช่วยให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรสามารถดำเนินงานส่งเสริมการเกษตรได้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรมี 2 ระบบด้วยกันคือระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ และระบบสนับสนุน (กรมส่งเสริมการเกษตร 2551 : 6-7) ซึ่งในปัจจุบันเป็นช่วงคาบเกี่ยวของการเปลี่ยนแปลงจากระบบส่งเสริมการเกษตร ปี 2551 มาเป็นระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ปี 2557 ผู้วิจัยจึงนำมาศึกษาในครั้งนี้ด้วย

เนื่องจากเกษตรกรของไทยยังต้องมีการพัฒนาทักษะ และความรู้เพิ่มเติมทางด้านการเกษตร เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นกรมส่งเสริมการเกษตรจึงจำเป็นต้องปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตร เพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกรสามารถรู้เท่าทัน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับแต่ละสถานการณ์ได้ จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

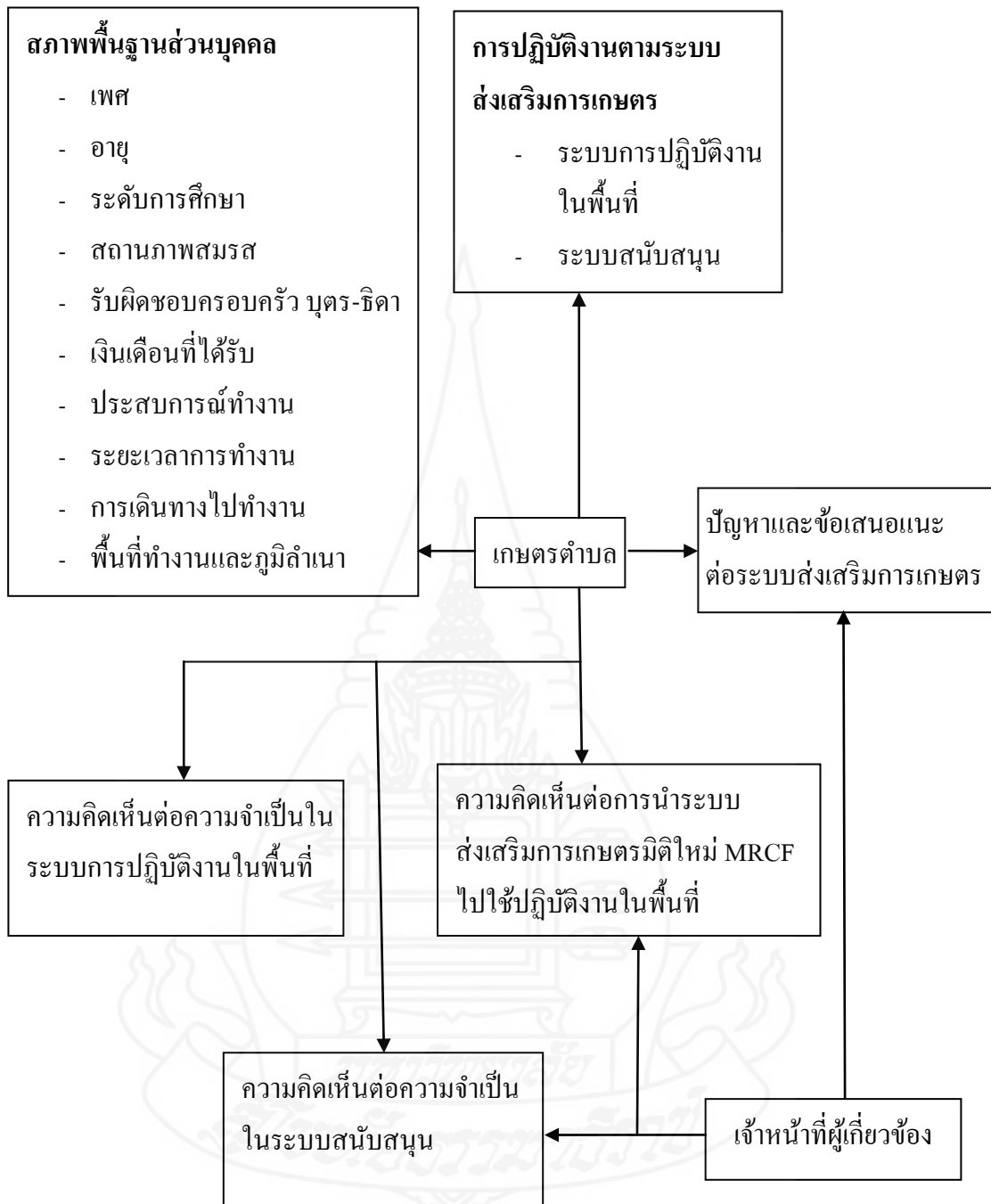
การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล
- 1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตร และการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล
- 1.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่
- 1.4 เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการปฏิบัติงาน ตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีขอบเขตดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา สำหรับแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตรตามระบบส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี มี 2 ระบบ คือ ระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ และระบบสนับสนุน แต่เนื่องจากเป็นช่วงคาบเกี่ยวในการเปลี่ยนแปลงระบบส่งเสริมการเกษตรใหม่เป็นระบบส่งเสริมการเกษตร MRCF จึงได้นำระบบ MRCF มาศึกษาในครั้งนี้ด้วย

4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการศึกษาการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในพื้นที่ 19 อำเภอ ดังนี้ (1) อำเภอเมือง (2) อำเภอกาญจนดิษฐ์ (3) อำเภอดอนสัก (4) อำเภอเกาะสมุย (5) อำเภอเกาะพะงัน (6) อำเภอไชยา (7) อำเภอท่าชนะ (8) อำเภอกีรีรัฐนิคม (9) อำเภอบ้านตาขุน (10) อำเภอพนม (11) อำเภอท่าฉาง (12) อำเภอบ้านนาสาร (13) อำเภอบ้านนาเดิม (14) อำเภอเคียนซา (15) อำเภอเวียงสระ (16) อำเภอพระแสง (17) อำเภอพุนพิน (18) อำเภอชัยบุรี (19) อำเภอวิภาวดี

4.3 ขอบเขตด้านเวลา ดำเนินการเก็บข้อมูลเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในเดือนมีนาคม 2557

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ระบบส่งเสริมการเกษตร หมายถึง ระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ และระบบสนับสนุน แต่เนื่องจากเป็นช่วงของการปรับระบบส่งเสริมการเกษตรใหม่จึงได้นำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF เข้ามาศึกษาในครั้งนี้ด้วย

5.2 ระบบปฏิบัติงานในพื้นที่ หมายถึง การปฏิบัติงานของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ และการปฏิบัติงานในพื้นที่ระดับตำบล

5.3 ระบบสนับสนุน หมายถึง การที่สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีคอยให้การสนับสนุน ช่วยเหลือคำแนะนำ ในการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอให้ถูกต้องเป็นไปตามเป้าหมาย และตรงตามเวลาที่กำหนด

5.4 การปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานในพื้นที่ของเกษตรตำบลในระบบส่งเสริมการเกษตร

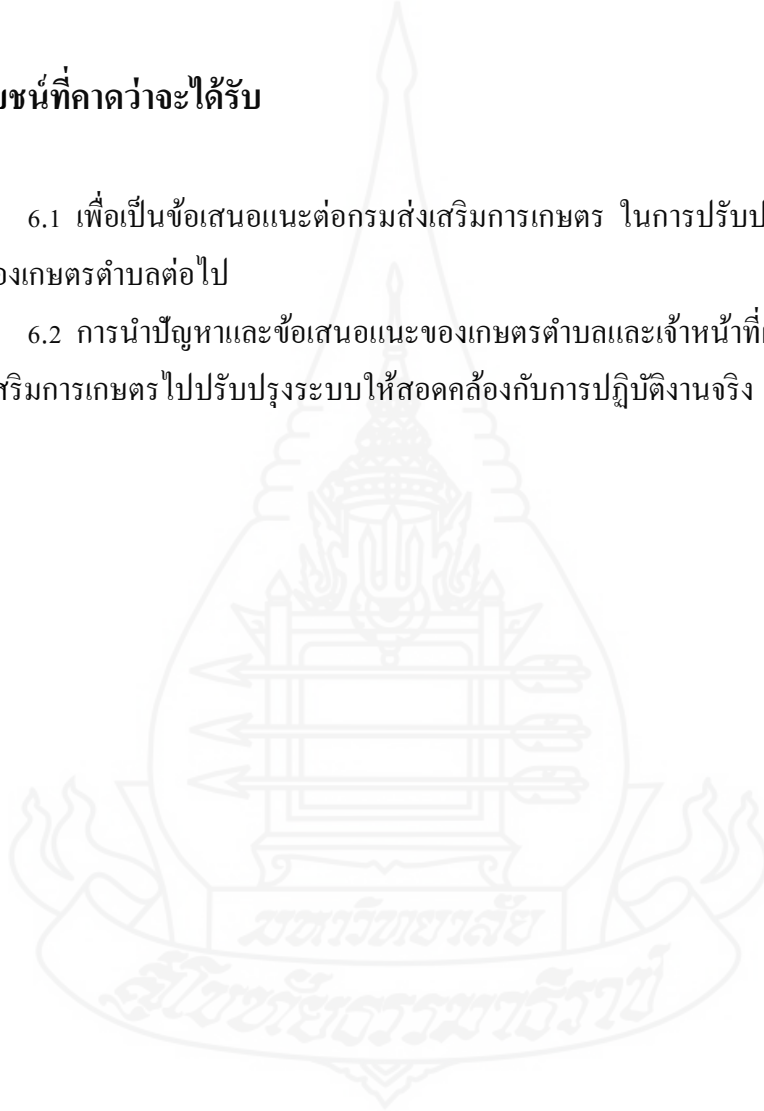
5.5 เกษตรตำบล หมายถึง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรที่รับผิดชอบงานและปฏิบัติงานระดับตำบล

5.6 เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานระดับตำบล และรวมถึงเกษตรอำเภอทั้ง 19 อำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้อยู่ในระบบสนับสนุน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อกรมส่งเสริมการเกษตร ในการปรับปรุงการดำเนินงานในพื้นที่ของเกษตรตำบลต่อไป

6.2 การนำปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตรไปปรับปรุงระบบให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทบทวนวรรณกรรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อนำมาใช้สำหรับการกำหนดกรอบแนวคิดหลักการทฤษฎี ของการศึกษา รวมทั้งการกำหนดประเด็นคำถามในการสร้างเครื่องมือการรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา ประกอบด้วยสาระสำคัญ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความจำเป็น
3. ระบบส่งเสริมการเกษตรกรมส่งเสริมการเกษตรปี 2551
4. ระบบส่งเสริมการเกษตรสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีปี 2555
5. ระบบส่งเสริมการเกษตรกรมส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ปี 2557
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของคำว่า“ความคิดเห็น” ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้หลายประการด้วยกัน ดังนี้

ราชบัณฑิตสถาน (2532 : 246) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดเห็นประกอบถึงแม้จะไม่ได้หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

Remmer (1959) อ้างถึงใน วิชัย พรรณราย (2536 : 12) กล่าวว่าความคิดเห็น คือ

1) ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (extremeners) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ความรักจนหลงงมงาย ทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2) ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่นความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี (Positive) ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในลักษณะเป็นกลาง (neutrality) เฉยๆ ไม่มีความคิดเห็น ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี (negative) ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย

Shaw และ Wright (1976) อ้างถึงใน วิชัย พรณนราช (2536 : 17-18) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคลการวัดจึงวัดจากแรงจูงใจการรับรู้ แต่ก็ยังมีข้อแตกต่างของประสบการณ์ และปัจจัยอื่นๆ จึงมีวิธีการวัดความคิดเห็น ดังนี้

1) การฉายภาพ (projective technique) เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดยภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2) การสัมภาษณ์ (interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต

3) การส่งแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นวิธีวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมา แต่มีข้อจำกัดอยู่ว่าผู้ที่ถูกถามต้องอ่านออกเขียนได้

4) การให้เล่าความรู้สึก (self report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์ และความสามารถออกมาถึงแม้ไม่สามารถวัดความคิดเห็นได้โดยตรงแต่เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้วยภาษาพูด ภาษาเขียน จึงสามารถวัดได้จากการแสดงออกดังกล่าว โดยอาศัยเครื่องมือต่างๆ เช่น การตอบแบบสอบถาม การฉายภาพ การสัมภาษณ์ และการเล่าความรู้สึก เป็นต้น

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2527) อ้างถึงใน สุรัชย์ เจริญประเสริฐ (2538 : 9) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคล โดยการพูดหรือเขียนเกี่ยวกับเจตคติความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคล ซึ่งความคิดเห็นต่างกับเจตคติตรงที่ไม่จำเป็นต้องแสดงความรู้สึกอารมณ์ และแสดงพฤติกรรมคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลนั้นคิดขึ้นมาและหากมีคนไม่เห็นด้วย บุคคลนั้นก็อาจเปลี่ยนแปลงคำพูดดังกล่าวได้

Maier (1955) อ้างถึงใน สุรัชย์ เจริญประเสริฐ (2538 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริง เป็นการแสดงออกของทัศนคติ นอกจากนั้นจะพบว่า เมื่อบุคคลใดเกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งแล้วบุคคลนั้นจะการแสดงเหตุผล (Justification) เพื่อปกป้องความคิดเห็นนั้น ซึ่งการแสดงเหตุผลดังกล่าว อาจ เป็นผลที่เกิดจากความคิดเห็นเท่านั้น และความคิดเห็นบางอย่างอาจเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง ซึ่งชี้ให้เห็นลักษณะของการแปลความหมายขึ้นอยู่กับอิทธิพลของทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น สรุปว่าความคิดเห็นบอกถึงทัศนคติและเราจะทราบทัศนคติได้จากการแสดงความคิดเห็นของบุคคลในเรื่องนั้นๆ

กัลยา มิขะมา (2545 : 11-12) ได้อธิบาย ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกที่อยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริง ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลกลุ่มบุคคลหรือสถานการณ์ อาจเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งนั้นและได้เปรียบเทียบ คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ดังนี้

1) ความเชื่อ คือความรู้สึก ความคิดเห็นที่บุคคลยอมรับในข้อเท็จจริงข้อสรุปที่เป็นจริงเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ

2) เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ แล้วแสดงออกทางร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะตอบสนองบุคคลสิ่งต่างๆ การแสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบเรียกว่า เจตคติที่ดี ทางบวกหรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า เจตคติที่ไม่ดี ทางลบ

3) ค่านิยม คือความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่ใช้เกณฑ์ของสังคม จริยธรรมหรือความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในสังคมเป็นเกณฑ์จึงตัดสินว่าสิ่งใดดีไม่ ดีในสังคมโดยมีความรู้สึกกว่าสิ่งที่คนในสังคมส่วนใหญ่ว่าดี ดังนั้นถ้าไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้นจะกลายเป็นสิ่งไม่ดี หรือเป็นคนไม่ดีทางสังคม

4) อดติ คือความโน้มเอียงของบุคคลที่แสดงความคิดเห็น หรือปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ไม่ตรงกับความเป็นจริง หรือบิดเบือนไปจากความเป็นจริง

5) ความคิดเห็น คือ การแสดงออกด้วยการพูด การเขียนเกี่ยวกับเจตคติ ความเชื่อ ค่านิยมของบุคคลความคิดเห็นไม่เหมือนเจตคติ ตรงที่ไม่จำเป็น ที่จะต้องแสดงความรู้สึกอารมณ์หรือแม้กระทั่งพฤติกรรมที่ตอบสนอง หรือไม่ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเพียงคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้ามีคนไม่เห็นด้วยบุคคลนั้น ไม่อาจเปลี่ยนแปลงคำพูด

ถาวร ดิรุณ (2543 : 11) กล่าวว่าอายุมีผลต่อเจตคติของบุคคลมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้ยากทำให้มีผลต่อเจตคติของเขาเองซึ่งผลที่จะมีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเจตคติ ความคิด อาจแตกต่างกันไป

จากความหมายของความคิดเห็นข้างต้นสรุปได้ว่าความคิดเห็นคือ การแสดงออกถึงความคิดทัศนคติ ค่านิยมความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งการแสดงออกเป็นได้หลายรูปแบบโดยการใช้ภาษาพูดภาษาเขียน และการแสดงออกซึ่งจะขึ้นอยู่กับความรู้ประสบการณ์ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ โดยมากแล้ว ความคิดเห็นจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริง

เพ็ญพร เพชรสุขศิริ (2531 : 3) กล่าวถึงการวัดทัศนคติและความคิดเห็นว่ามีอยู่หลายวิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธี ดังนี้

1) วิธีของเทอร์สโตน (Thurstone's Method) เป็นวิธีการสร้างมาตราวัดออกเป็น ปริมาตรแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่า เป็นช่วงที่มีช่วงห่างกัน

2) วิธีของกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนว เดียวกันและสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึง สูงสุดและแสดงถึงการสะสมของข้อความความคิดเห็น

3) วิธีจำแนกแบบ เอสดี สเกล (Semantic Differential Scale : S-D Scale) เป็น วิธีการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นโดยอาศัยคู่ศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามเช่นดี-เลว ยัน-จี๋ เกี่ยว เป็นต้น

4) วัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบ ไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 และให้ลงคะแนน 5 4 3 2 1 หรือ +2 +1 0 -1 -2 ตามลำดับ

สรุปได้ว่าการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ เป็นการวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้เพื่อ การวิจัยซึ่งจะต้องชี้แจงจุดประสงค์ให้ละเอียด โดยคะแนนที่ได้จะแสดงจำนวนร้อยละของคำตอบ ในแต่ละข้อ ทำให้สามารถทราบได้ว่ามีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นเป็นอย่างไร

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความจำเป็น

ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน (Basic Needs Theory) เกิดจากแนวคิดของนักวิชาการกลุ่ม องค์การกรรมระหว่างประเทศ (ILO = International Labour Organization) และนักเศรษฐศาสตร์ เช่น ดัดเลย์ ซีเยร์ (Duley Seer) พอล สตรีทเทิน (Paul Streeten) กุนนาร์ ไมค์ดัล (Gunnar Myrdal) ซึ่งเรียกร้องให้มีการดำเนินการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเงื่อนไขทางสังคมและการจัดเตรียมสถาบัน ต่างๆ ก่อนการพัฒนา ตามทฤษฎีนี้แนวทางการพัฒนามาจากกรอบความคิดในการวางแผนจาก ส่วนกลาง ไปสู่การวางแผนจากระดับล่าง (bottom – up planning) ตามความต้องการความจำเป็น ขั้นพื้นฐานของประเทศ

ดังนั้นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการที่จำเป็นพื้นฐานของประชาชน คือ การ กระจายอำนาจ (Decentralization) และความเจริญไปยังพื้นที่เป้าหมายอย่างทั่วถึง ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม และพื้นที่ชนบทมาก สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) การพัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ของประเทศ การพัฒนาทุกๆ

ด้านไปพร้อมๆ กันแบบบูรณาการ (Integration) ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการใช้แรงงาน และทุนภายในประเทศ (Labour & Capital) การมีส่วนร่วม (Participation) ของประชาชนในชุมชน <http://e-book.ram.edu/e-book/e/EF324/EF324-3.pdf>

3. ระบบส่งเสริมการเกษตรกรรมส่งเสริมการเกษตรปี 2551

ระบบส่งเสริมการเกษตรกรรมส่งเสริมการเกษตรปี 2551 มีกระบวนการและแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ระบบส่งเสริมการเกษตรกรรมส่งเสริมการเกษตร ปี 2551

กรมส่งเสริมการเกษตร (2551 : 9-10) ได้ระบุว่าระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่คือการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอประกอบด้วยการทำงาน 2 ระดับ คือ

3.1.1 ระดับอำเภอ

กระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่ เป็นภาระของเกษตรอำเภอ ซึ่งเป็นผู้มีความสำคัญในการนำ ประสาน และเชื่อมโยงเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเกษตรอำเภอทุกคน

3.1.2 ระดับตำบล

1) เสริมหนุนให้ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลสามารถบริหารจัดการในเรื่อง

- (1) การจัดทำข้อมูลการเกษตร
- (2) การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล
- (3) การจัดการเรียนรู้/การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร
- (4) การให้บริการทางการเกษตร

2) ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และยั่งยืนแก่

องค์กรเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และเครือข่าย

3.2 การปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร (2556 : 86) ได้ระบุว่า ระบบส่งเสริมการเกษตร เป็นกลไกการทำงานที่สำคัญในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในการถ่ายทอดเทคโนโลยีวิชาการ และข้อมูลข่าวสารไปสู่เกษตรกรอย่างทั่วถึง ภายใต้หลักปรัชญาของงานส่งเสริมการเกษตร ที่สอนให้เกษตรกรสามารถช่วยเหลือตัวเองได้โดยมีเป้าหมายตามวิสัยทัศน์

ของกรมส่งเสริมการเกษตรที่มุ่งมั่นในการส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกร อยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 2 ระบบย่อยคือระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ และระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการ เกษตรสามารถปฏิบัติได้ตามสภาพที่เป็นจริง และเน้นการมีส่วนร่วมของเกษตรกร

3.2.1 แนวคิดการดำเนินงาน

- 1) เน้นการทำงานเป็นทีม โดยมีเป้าหมายร่วมในการปฏิบัติงานทุกระดับ
- 2) ปฏิบัติงานบนฐานความรู้ (Knowledge Based) และพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงาน
- 3) ใช้ ศบกด. เป็นกลไกในการขับเคลื่อนงาน โดยให้ชุมชนกลุ่มและเครือข่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเกษตรระดับตำบล
- 4) มุ่งเน้นให้เกษตรกรในชุมชนรู้จักคิด วิเคราะห์และกำหนดแนวทางการพัฒนาการแก้ปัญหาชุมชนด้วยตนเอง

3.2.2 แนวทางการดำเนินงานระดับพื้นที่

- 1) วิเคราะห์ข้อมูล กำหนดเป้าหมายและจัดทำแผนพัฒนาในระดับตำบลและอำเภอ
- 2) จัดทำแผนการปฏิบัติงานการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกร และการให้บริการทางการเกษตร
- 3) การติดตามประเมินผลและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
- 4) การพัฒนาบุคลากร โดยใช้เวทีตามระบบส่งเสริมการเกษตร

4. ระบบส่งเสริมการเกษตรสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555

สำนักงานการเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (2555 : 5-14) ได้ระบุว่า ระบบการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร ประกอบด้วย 3.1 ระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ และ 3.2 ระบบสนับสนุน ดังนี้

4.1 ระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่

4.1.1 การปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ

- 1) วิเคราะห์และจัดทำข้อมูลระดับหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอของสำนักงานเกษตรอำเภอ
- 2) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาในระดับอำเภอ

- 3) การจัดทำแผนการปฏิบัติงานของสำนักงาน
- 4) การมอบหมายงาน
- 5) การดำเนินงานตามแผน
- 6) การประเมินผลและเผยแพร่

4.1.2 แนวทางการดำเนินการ

- 1) สนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล
- 2) จัดทำแนวทางพัฒนาการเกษตรระดับตำบล, อำเภอ
- 3) จัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ ประจำเดือนตำบล, อำเภอ
- 4) จัดนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลรวมเป็นตำ 2 – 3 คน
- 5) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มและองค์กรเกษตรกร 2 กลุ่ม/คนและ สบกต. คนละ 1 ศูนย์
- 6) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ร่วมกับกรรมการศูนย์ บริการฯ และกลุ่มเป้าหมายจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปี
- 7) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ร่วมกับคณะกรรมการศูนย์ บริการ ฯและกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินงานตามแผน
- 8) จัดทำแผนการปฏิบัติงาน โครงการประจำปี สนับสนุนกลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย
- 9) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน และประชุม นวส. กลุ่มตำบล เป็นประจำทุกวันจันทร์
- 10) จัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ
- 11) จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
- 12) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นของอำเภอ
- 13) ติดตามนิเทศ 2 เดือน/ครั้ง
- 14) โครงการพระราชดำริ และโครงการอื่นๆ
- 15) จัดตั้งเครือข่ายบริการฯ ในระดับอำเภอ
- 16) มีการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการ

4.1.3 การปฏิบัติงานในพื้นที่ระดับตำบล

1) ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล การดำเนินงานศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล การบริหารงานกิจกรรมของศูนย์ฯ ให้เป็นบทบาทของคณะกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล และอสม. ซึ่งมีเลขานุการเป็นผู้ประสาน นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรที่รับผิดชอบศูนย์ต้องดำเนินการ ดังนี้

- (1) ปฏิบัติงาน ณ ศูนย์บริการฯ สัปดาห์ละ 2 วัน (อังคาร และพฤหัสบดี)
- (2) ประชุมกรรมการศูนย์บริการฯ เดือนละ 1 ครั้ง โดยจัดประชุมใน สัปดาห์ที่ 2 ของเดือน
- (3) มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่มเน้นหนักอย่างน้อย 1 กลุ่มต่อ ตำบล
- (4) จัดเวทีประชาคมตำบล เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร หรือทบทวน แผน
- (5) ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด (ศาลา บอร์ดนิทรรศการ อื่นๆ)
- (6) พัฒนาวิทยากร ให้ความรู้แก่คณะกรรมการบริหารศูนย์ และ สนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชน
- (7) ถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง (โรงเรียนเกษตรกร/KM)
- (8) ให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรในชุมชน อย่างน้อยเดือนละครั้ง หรือตามภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น การขึ้นทะเบียนเกษตรกร การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ (ทพศ.) การแจ้งการประมง เป็นต้น
- (9) สร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล (กลุ่มและองค์กรในพื้นที่)
- (10) สนับสนุนและเสนอแผนงาน โครงการตามแผนพัฒนาการเกษตรเพื่อ ขอรับการสนับสนุนจาก อปท. และหน่วยงานที่สามารถเป็นแหล่งสนับสนุนในการดำเนินการได้
- (11) ระบบการรายงานข้อมูล หรือผลการดำเนินงาน
- (12) จัดสรร โครงการที่ได้รับการสนับสนุน แก่กลุ่มเป้าหมายเป็นอันดับ แรก
- (13) จัดกิจกรรมเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานส่งเสริมการเกษตร (กิจกรรมเด่น)

(14) การดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ให้เกษตรกรหมู่บ้านเป็นแกนกลางในการปฏิบัติงาน

(15) ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องแก่กลุ่มเน้นหนักของตำบล เช่น กิจกรรมการออมทรัพย์ การรวมซื้อ รวมขาย เป็นต้น

(16) ประสานงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไขปัญหา และงบประมาณ

หมายเหตุ สำหรับข้อที่ 2), 3), 4), 7) และ 8) ต้องมีการบันทึกรายงานการจัดกิจกรรม พร้อมแนบหลักฐานประกอบการจัดกิจกรรม เช่น ใบลงทะเบียน รายงานสรุปภาพถ่าย พร้อมส่งสำเนาให้อำเภอ

2) งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

(1) คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อการส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็ง ให้แก่กลุ่มและองค์กรเกษตรกรที่มีอยู่เดิม (ปี 2554) 1 กลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรม 9 ประเด็น โดยดำเนินการดังนี้

ก. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร ร่วมกับกลุ่มวางแผนการปฏิบัติงานประจำเดือน

ข. กำหนดให้กิจกรรมกลุ่มดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากง่ายไปหายากได้แก่ (1) การเพิ่มพูนความรู้การเกษตร (2) การออมทรัพย์ (3) การลงหุ้นทำกิจกรรม (4) การรวมซื้อ (5) การรวมขาย (6) การร่วมกันผลิต (พืช สัตว์ ประมง) (7) การแปรรูปถนอมอาหาร หัตถกรรม และศิลปประดิษฐ์ (8) ร้านค้าเกษตรกร (9) การสร้างเครือข่าย

ค. ประชุมกลุ่มเป้าหมาย เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติงานรายปี

ง. เจ้าหน้าที่จัดทำแผนการปฏิบัติงานรายเดือนให้สอดคล้องแผนรายปี

จ. สนับสนุนแผนงาน/โครงการ

(2) คัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่ เพื่อให้ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร รู้จักวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ชุมชน เกษตรกร และสภาพปัญหา จึงกำหนดให้นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร ร่วมกับคณะกรรมการศูนย์บริการฯ และเกษตรกรหมู่บ้าน จำนวน 1 กลุ่ม โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

ก. ศึกษาศักยภาพพื้นที่/ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น/ความต้องการของชุมชน

ข. การจัดตั้งกลุ่ม/กระบวนการกลุ่ม

ค. ร่วมกับกรรมการกลุ่ม กำหนดกิจกรรม/สอดคล้องกับความต้องการ

ง. การถ่ายทอดความรู้ และดำเนินการ ตามขั้นตอนกิจกรรม

จ. สนับสนุนโครงการ/งบประมาณ

ฉ. ใช้อาสาสมัครเกษตรเป็นแกนหลักในการประสานงาน

3) งานส่งเสริมและพัฒนาการผลิต

- (1) จัดทำแผนส่งเสริมการเกษตรรายพืช
- (2) จัดทำแผนปฏิบัติการรายปี
- (3) จัดตั้งคณะทำงานวิชาการรายพืช
- (4) ถ่ายทอดความรู้กลุ่มเป้าหมาย
- (5) สนับสนุนงบประมาณโครงการตามแผนกลุ่ม

4.1.4 การจัดเก็บข้อมูล

- 1) ประชุมคณะกรรมการกลุ่มกิจกรรมต่างๆ กรรมการศูนย์บริการฯ, อาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.), ผู้นำท้องถิ่น, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแกนนำ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล
- 2) รวบรวมข้อมูลและสารสนเทศ ปรับปรุง/พัฒนาระบบข้อมูลด้านการเกษตรให้เป็นปัจจุบันรายหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ตามลำดับ
- 3) รายงานข้อมูลให้จังหวัด ประกอบด้วยข้อมูลด้านการเกษตร ข้อมูลงานสถาบันต่างๆ)

4.1.5 งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

- 1) จัดทำข่าวเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เป็นสัปดาห์ๆ ละ 1 ข่าว ตามกิจกรรมเด่นของ ศบกด. และกลุ่มเน้นหนัก นำขึ้นเว็บไซต์กรมฯ ในระดับอำเภอ, จังหวัด
- 2) จัดทำแผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เป็นรายปี และแผนการประชาสัมพันธ์เป็นรายเดือน กำหนดประเด็นตามงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามนโยบายของกรมส่งเสริมการเกษตรและยุทธศาสตร์จังหวัด
- 3) ช่องทางในการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สื่อมวลชนวิทยุ โทรทัศน์ จดหมายข่าว เว็บไซต์ การจัดนิทรรศการ
- 4) การประกวดต่างๆ สำนักงานเกษตรอำเภอควรมีส่วนร่วม และในแต่ละปีควรมีการกำหนดแผนในการส่งกลุ่มเข้าประกวดเพื่อจะได้ดำเนินการเตรียมกลุ่มสำหรับการประกวด ได้ล่วงหน้า
- 5) รายงานผลให้จังหวัดสำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขต กรมส่งเสริมการเกษตร

4.1.6 บทบาทหน้าที่ของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอ

- 1) เป็นผู้อำนวยความสะดวก
- 2) เป็นที่ปรึกษา แนะนำ และกระตุ้น
- 3) เป็นนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรทำหน้าที่ตามภารกิจที่กรมฯ กำหนด
- 4) เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ
- 5) ติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม
- 6) งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

4.2 ระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงาน

4.2.1 ระบบข้อมูลสารสนเทศ

- 1) การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ โดยมีนักวิชาการเกษตรผู้รับผิดชอบระดับตำบลร่วมดำเนินการกับอาสาสมัครเกษตร ศบกด. และผู้นำท้องถิ่น โดยมีการรวบรวมข้อมูลในระดับหมู่บ้าน และตำบลแล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบเพื่อหาความถูกต้อง และตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด
- 2) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลการเกษตรถึงระดับหมู่บ้าน โดยข้อมูลทุกระดับต้องสัมพันธ์กันทั้งระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน
- 3) การรายงานข้อมูลต่างๆ ให้ฐานข้อมูลระดับหมู่บ้านเป็นกรอบในการรายงาน
- 4) การเผยแพร่ข้อมูลใช้เว็บไซต์สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 5) การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามกำหนดเวลา
- 6) ข้อมูลต้องมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันทุกปี

4.2.2 การวางแผน

- 1) กำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลและกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็งแก่กลุ่มและองค์กรเกษตรกร
 - (1) คัดเลือกศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลและกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็ง 2 กลุ่ม กลุ่มเดิมและจัดตั้งกลุ่มใหม่
 - (2) จัดทำแผนการปฏิบัติงานกลุ่มเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็งแก่กลุ่ม และองค์กรเกษตรกรประจำปี
 - (3) ร่วมกับคณะกรรมการศูนย์/กลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม วางแผนการปฏิบัติงานประจำปี (แผนของศูนย์และกลุ่มเป้าหมาย) โดยระบุเป้าหมายกิจกรรมตามความต้องการ

ของกลุ่มได้แก่กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ การอบรมทรัพย์สิน การลงหุ้นการรวมซื้อ การรวมขาย การรวมผลิต แปรรูปร้านค้าและเครือข่ายทั้งนี้ให้ระบุกิจกรรมเด่นเดือนละ1กิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์

2) การวางแผนการปฏิบัติงานของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร

(1) ร่วมกับกรรมการศูนย์/กลุ่มวางแผนการปฏิบัติงานประจำปี (แผนของศูนย์และกลุ่มเป้าหมาย)

(2) จัดแผนการปฏิบัติงานประจำเดือน โดยระบุกิจกรรมเด่น

(3) การวางแผนการติดตามนิเทศงานและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

(4) การจัดทำแผนการปฏิบัติงาน โครงการส่งเสริมการเกษตรประจำปี

4.2.3 การประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ระดับจังหวัด

1) ประชุมสำนักงานเกษตรจังหวัดประจำเดือน (PM)

วัตถุประสงค์ เพื่อรับทราบความรู้ แนวทางการดำเนินการ รายงานผลแผน การดำเนินงานแนวทางการติดตามนิเทศงาน แก้ไขปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน
เงื่อนไข

1. ประชุมเดือนละ 1 ครั้ง (ก่อนการประชุมเกษตรอำเภอประจำเดือน)

2. เกษตรจังหวัด ทำหน้าที่ประธาน เจ้าหน้าที่กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ ทำหน้าที่เลขานุการ

3. ผู้เข้าประชุมเจ้าหน้าที่/ลูกจ้าง ของสำนักงานเกษตรระดับจังหวัดทุกคน

2) ประชุมเกษตรอำเภอประจำเดือน (MM)

วัตถุประสงค์ เพื่อรับทราบความรู้ แนวทางการดำเนินการรายงานผลแผนการดำเนินงานแก้ไขปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน
เงื่อนไข

1. ประชุมเดือนละ 1 ครั้ง (สัปดาห์สุดท้ายของเดือนหลังการประชุมหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด

2. เกษตรจังหวัด ทำหน้าที่ประธาน เจ้าหน้าที่กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ ทำหน้าที่เลขานุการ

3. ผู้เข้าประชุม คือ เกษตรจังหวัด หัวหน้ากลุ่ม/ฝ่าย เกษตรอำเภอ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้อง

4. บันทึกข้อมูลรายงานการประชุมเข้าสู่ระบบออนไลน์ของกรมฯ

3) สัมมนาเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจังหวัด (PW)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรได้รับทราบแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตรประจำปี ผู้รับผิดชอบงาน บทบาทหน้าที่ผู้รับผิดชอบงาน เพื่อการประสานงาน

เงื่อนไข

1. กำหนดจัด 2 ครั้ง ช่วงเดือนธันวาคม/กุมภาพันธ์
2. เจ้าหน้าที่ทุกคนเข้าร่วม
3. บันทึกข้อมูลรายงานการสัมมนาเข้าสู่ระบบออนไลน์ของกรมฯ
- 4) ประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอ (DW)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ระดับอำเภอแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์รายงานความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน

เงื่อนไข

1. กำหนดจัด 2 เดือนครั้ง
2. รูปแบบการประชุมกำหนดให้อำเภอ เป็นประธาน
3. ผู้เข้าประชุมคือเกษตรอำเภอ และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรทุกคน
4. ผู้เข้าประชุม คือ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตร

จังหวัด

5. บันทึกข้อมูลรายงานการประชุมเข้าสู่ระบบออนไลน์ของกรมฯ
- 5) ประชุมกลุ่ม/ฝ่าย สำนักงานเกษตรจังหวัดประจำเดือน (GM)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในแต่ละกลุ่ม/ฝ่าย ได้สรุปผลการปฏิบัติงานในรอบเดือนที่ผ่านมา และวางแผนการปฏิบัติงานในเดือนต่อไป และได้เตรียมการเรื่องและประเด็นที่จะนำเข้าประชุมวันประชุมประจำเดือน สำนักงานเกษตรจังหวัด และประชุมเกษตรอำเภอ

เงื่อนไข

1. ประชุมเดือนละ 1 ครั้ง ก่อนวันประชุม สำนักงานเกษตรจังหวัด (PM)
2. หัวหน้ากลุ่ม/ฝ่าย ทำหน้าที่ประธาน และมอบเจ้าหน้าที่แต่ละกลุ่ม/ฝ่าย เป็นเลขานุการ
3. ผู้เข้าประชุม เจ้าหน้าที่ พนักงานราชการ และลูกจ้างของแต่ละกลุ่ม/ฝ่าย เข้าร่วมประชุม

4. จัดทำแผนผลปฏิบัติงานประจำเดือน เสนอเกษตรจังหวัดทราบและอนุมัติ
5. รวบรวมแผนปฏิบัติงานประจำเดือนสำคัญๆ แล้วแจ้งกลุ่มยุทธศาสตร์ฯ ทราบ

6. กลุ่มยุทธศาสตร์ฯ รวบรวมนำเข้าประชุมสำนักงานเกษตรจังหวัด และประชุมเกษตรอำเภอประจำเดือน

ระดับอำเภอ

- 6) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM)

วัตถุประสงค์ เพื่อรับทราบความรู้ แนวทางการดำเนินการ รายงานผล – แผนการดำเนินงานแก้ไขปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน

เงื่อนไข

1. ประชุมทุกเดือน กำหนดวันจันทร์หรือสัปดาห์แรกของเดือน
2. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเกษตรอำเภอทุกคนเข้าร่วม
3. เจ้าหน้าที่ธุรการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ทำหน้าที่เลขานุการบันทึก รายงานการประชุม
4. ส่งสำเนารายงานประชุมให้จังหวัด ภายใน 7 วันทำการ
5. บันทึกรายงานการประชุมเข้าระบบออนไลน์ของกรมฯ

- 7) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบล สำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ รายงานผล – แผน การดำเนินงาน แก้ไขปัญหาอุปสรรค การดำเนินงานและทบทวนแผนการปฏิบัติงานให้เป็นปัจจุบัน

เงื่อนไข

1. ประชุมทุกวันจันทร์ (ยกเว้นสัปดาห์ที่มีการประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน)
2. เจ้าหน้าที่ทุกคนเข้าร่วมตามกลุ่มตำบล
3. หัวหน้ากลุ่มตำบลเป็นประธานการประชุม
4. รวบรวมผลการประชุมแจ้งให้เกษตรอำเภอทราบ เพื่อบูรณาการแผนปฏิบัติงานประจำเดือน

- 8) ประชุมศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

วัตถุประสงค์ เพื่อให้คณะกรรมการศูนย์ฯ และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรซึ่งมีบทบาทเป็นเลขานุการศูนย์ฯ ได้เข้าประชุม กำหนดแผน – ผล และรับทราบความก้าวหน้าและร่วมวางแผนการทำงานของพื้นที่

เงื่อนไข

1. ประชุมเดือนละ 1 ครั้ง
2. กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ คณะกรรมการศูนย์ฯ และ ออกม.
3. เป้าหมายรอง คือ ตัวแทนกลุ่มต่างๆ ผู้นำในพื้นที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

5. ระบบส่งเสริมการเกษตรกรมส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ปี 2557

กรมส่งเสริมการเกษตร (2557 : 2-16) ระบุว่าบุคลากร คือ หัวใจของกรมส่งเสริมการเกษตร เราทำงานกับคน (เกษตรกร) ด้วยคน (เจ้าหน้าที่) ดังนั้นจึงมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เจ้าหน้าที่ให้มีบทบาทและตัวตนที่ชัดเจนในการเป็นนักส่งเสริมการเกษตรมืออาชีพ คือเป็น Smart Extension Officer สามารถเป็นผู้จัดการ การเกษตรในพื้นที่ มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานให้สามารถรองรับภารกิจต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้รูปแบบ MRCF system เพื่อให้เกษตรกรเป็น Smart Farmer

กรมส่งเสริมการเกษตร ได้กำหนดนโยบาย และแนวทางการดำเนินงาน ส่งเสริมการเกษตร ประจำปี 2557 โดยมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสู่สิ่งที่ดีที่สุด (Change to the Best) ในปี 2557นี้ได้กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตร โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เห็นบทบาท ตัวตนของนักส่งเสริมการเกษตรอย่างชัดเจนในฐานะของผู้จัดการการเกษตรในพื้นที่ และผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนโยบายและแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตร ประจำปี 2557 ได้แก่ การบริหารจัดการงานส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่ การบริหารจัดการข้อมูล และการบริหารจัดการองค์กร ซึ่งจะมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงใน 2 ส่วน คือ

1. เจ้าหน้าที่ ต้องเปลี่ยนแปลงสู่ Smart Extension Officer และเป็นผู้จัดการการเกษตรในพื้นที่
2. ระบบการส่งเสริมการเกษตร จากระบบ T & V system เปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบ MRCF system

สำหรับแนวทางการดำเนินงาน มีดังนี้

1. การบริหารจัดการงานส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่ ให้อึดพื้นที่เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา, มองภาพของ พื้นที่-คน-สินค้า เข้าด้วยกัน, เป้าหมายหลักคือการพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเกษตรกรองค์กรเกษตรกรวิสาหกิจชุมชน, นักส่งเสริมการเกษตร เป็นแกนหลักในการประสาน ผู้ที่เกี่ยวข้อง, ในปี 2557 จะขับเคลื่อนการทำงานในพื้นที่ของ Smart Extension Officer ต้นแบบในทุกอำเภออย่างน้อยอำเภอละ 1 จุด และปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตร โดยใช้รูปแบบ MRCF system

M : Mapping คือการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่

R : Remote Sensing คือการประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากระยะไกล

C : Community Participation คือ การใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม

F : Specific Field Service คือ การเข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจง โดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

2. การบริหารจัดการข้อมูล ทำงานบนพื้นฐานของข้อมูล จุดสำคัญคือต้องเข้าใจในงานที่ทำ สามารถจัดทำและใช้ข้อมูลได้ ใช้ข้อมูลแผนที่ในการทำงาน ใช้ข้อมูลในการเข้าพื้นที่อย่างมีเป้าหมาย ให้บริการแบบเฉพาะเจาะจง จัดระบบให้นักส่งเสริมและเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ โดยสะดวก และปรับปรุงระบบข้อมูลทะเบียน ทั้ง ทบก. (ทะเบียนเกษตรกร) และ ทพศ. (ทะเบียนพืชเศรษฐกิจ) ให้มีประสิทธิภาพ

3. การบริหารจัดการองค์กร ให้ความสำคัญด้านการจัดโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านวิธีการทำงาน และด้านการสื่อสาร

จากนโยบายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ใน 3 ประเด็นหลักต้องการให้เห็นผลการเปลี่ยนแปลง คือ นักส่งเสริมการเกษตรต้องมีบทบาทและอัตลักษณ์ที่ชัดเจน เป็นที่รู้จักและยอมรับของเกษตรกรและคนทั่วไป มีระบบและกลไกการทำงานในพื้นที่ที่เกษตรกรเข้าถึงได้ง่าย มีการทำงานร่วมกันและทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ โดยทำงานในรูปแบบ MRCF system ส่วนเรื่องข้อมูล มุ่งเน้นให้นักส่งเสริมการเกษตรทำงานบนพื้นฐานของข้อมูลที่ต้องการ สมบูรณ์ เป็นปัจจุบัน ตรวจสอบได้ และเป็นที่ยึดถือ สำหรับการบริหารจัดการองค์กรต้องปรับในเรื่อง โครงสร้างขององค์กร บุคลากร วิธีการทำงานและการสื่อสารเพื่อให้

สามารถสนับสนุน การทำงานส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่และภารกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการตรวจเอกสารมีการศึกษาเกี่ยวกับด้านความคิดเห็นการและปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตรรวมถึงปัญหา และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร ดังต่อไปนี้

6.1 ด้านความคิดเห็นและการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

สุทธิพันธ์ พรหมสุภาและคณะ (2551 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมต่อระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ปี 2551 จากผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีความเห็นด้วยกับระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการในระดับปานกลาง

วชิรา ไฝเจริญมงคล และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรต่อการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี 2551-2552 ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมแล้วเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเห็นด้วยมากกับระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ ส่วนในทางปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาระบบส่งเสริมการเกษตร ดังนี้ ควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สร้างความเข้าใจระบบการดำเนินงานตั้งแต่ระดับสูงจนถึงระดับตำบล

วชิรา ไฝเจริญมงคล และคณะ (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร (ระบบสนับสนุนการปฏิบัติงาน) ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี 2553-2554 ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเห็นด้วยปานกลางในการนำไปปฏิบัติ และคิดว่าการจัดเวทีสัมมนาเชิงปฏิบัติการระดับประเทศ จะช่วยให้ระบบส่งเสริมการเกษตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุทธิพันธ์ พรหมสุภาและคณะ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษากระบวนการส่งเสริมการเกษตรปี 2551 ผลการวิจัยพบว่าอำเภอมีการทำงานเป็นทีมมากขึ้น การปฏิบัติงานระดับตำบล สบกด. พบว่าเจ้าหน้าที่ได้นำข้อมูลที่มีอยู่มาทบทวน เพื่อให้เป็นปัจจุบันมีความน่าเชื่อถือ โดยผ่านเวทีประชาคมสามารถนำไปใช้วางแผนพัฒนาการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่มีการบริการที่ทั่วถึงและทำงานรวดเร็ว

สุทธิพันธ์ พรหมสุภา และคณะ (2551 : 18-32) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการเกษตรต่อระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ ปี 2551 พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเห็นด้วยกับระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ในระดับมาก และเห็นด้วยกับการทำงานระดับอำเภอตามระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ในระดับมากเห็นด้วยกับการจัดทำข้อมูลการเกษตรตามระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ในระดับมาก เห็นด้วยกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบลระดับมาก เห็นด้วยกับการเรียนรู้ / การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรระดับปานกลาง เห็นด้วยกับการให้บริการทางการเกษตรระดับปานกลาง เห็นด้วยกับระบบส่งเสริมกลุ่ม / เครือข่ายระดับปานกลาง

อรวรรณ คงอภิรักษ์ และบุญรัตน์ สุขมาก (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการการสนับสนุนการดำเนินงานตามระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ปี 2553 ของกรมส่งเสริมการเกษตร ผลการวิจัยพบว่า เกษตรอำเภอต้องการการสนับสนุนตามระบบการปฏิบัติงาน ในพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนี้ (1) ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง (2) การพัฒนาบุคลากร (3) การติดตามนิเทศงาน (4) การประเมินผลงาน (5) การประชาสัมพันธ์ (6) การสนับสนุนแผนชุมชน (7) การบริหารจัดการงบประมาณและอัตรากำลัง

ปรีชา สุทธิธรรม (2547 : 23-29) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเขตที่ 2 (ภาคตะวันตก) ตามระบบส่งเสริมการเกษตร พบว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุเฉลี่ย 45.5 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุรับราชการมากกว่า 20 ปี รับผิดชอบศูนย์บริการฯ 1 ศูนย์ รับผิดชอบเกษตรกรไม่เกิน 800 ครัวเรือน ส่วนเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอเป็นชายอายุเฉลี่ย 50.7 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุราชการเฉลี่ย 25.9 ปี

ปรีชา สุทธิธรรม (2547 : 40-45) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเขตที่ 2 (ภาคตะวันตก) ตามระบบส่งเสริมการเกษตรพบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลเข้าใจระบบส่งเสริมการเกษตรในระดับปานกลางและในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อระบบส่งเสริมการเกษตรในระดับปานกลาง และในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรในระดับปานกลางเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับอำเภอเข้าใจระบบส่งเสริมการเกษตรระดับมากในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อระบบส่งเสริมการเกษตรในระดับมากและในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรไปปฏิบัติงานในระดับปานกลาง

สุรัชย์ เจริญประเสริฐ (2533 : 25-30) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและความคิดเห็นของเกษตรตำบลเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามโครงการสนับสนุนแผนการผลิตของเกษตรกรในภาคเหนือพบว่า ในการปฏิบัติงานตามโครงการสนับสนุนแผนการผลิตของเกษตรกร

เกษตรตำบลได้ทำทางเลือกทางการเกษตรระดับตำบล ช่วยทำแผนการผลิตของเกษตรกรสนับสนุนด้านสินเชื่อและความรู้ รายงานผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งทำแผนปฏิบัติงานและแผนการเชื่อมโยงเกษตรกร สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานพบว่าเกษตรตำบลมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมากในเรื่องต้องจัดทำทางเลือกทางการเกษตรระดับตำบลด้วยตนเอง มีความคิดเห็นปานกลางในเรื่องที่ต้องชี้แจงทางเลือกทางการเกษตรระดับตำบลแก่เกษตรกรรายครัวเรือน

อัญชัญ นุ่นละออง (2551 : 103-116) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรปี 2551 ในอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรใน 2 ประเด็นคือในด้านกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่ พบว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีการปฏิบัติงานทุกประเด็นเช่นกัน และในการปฏิบัติงานนั้นตามรายชื่อในส่วนใหญ่มักมีการปฏิบัติงานจริงเกือบทุกข้อ โดยเฉพาะในหัวข้อ การประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน ประชุมกลุ่มตำบลมีผู้ปฏิบัติจริงครบทุกคน

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านความคิดเห็นและการปฏิบัติงานของเกษตรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตรข้างต้น สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีความเห็นด้วยกับระบบส่งเสริมการเกษตรและการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ในการปฏิบัติงานตามโครงการเกษตรเกษตรตำบลมีการทำแผนและผลการปฏิบัติงาน ส่วนเกษตรอำเภอก็มีความต้องการระบบสนับสนุนจากสำนักงานเกษตรจังหวัด และเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ก็เป็นเพศชาย จบปริญญาตรี มีความเข้าใจระบบส่งเสริมการเกษตรปานกลาง

6.2 ด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ

สุรัชย์ เจริญประเสริฐ (2546 : 54) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและความคิดเห็นของเกษตรตำบลเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการสนับสนุนแผนการผลิตของเกษตรกรในภาคเหนือ พบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกษตรตำบลเห็นว่าสำคัญที่สุดคือ การสนับสนุนด้านโสตทัศนูปกรณ์ สื่อเทปวีดิทัศน์

ปรีชา สุทธิธรรม (2547 : 23-29) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเขตที่ 2 (ภาคตะวันตก) ตามระบบส่งเสริมการเกษตรพบว่าในระดับตำบล ปัญหาหลักได้แก่การรับความร่วมมือจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อยในระดับอำเภอปัญหาหลักได้แก่ ต้องรับผิดชอบศูนย์บริการฯ ในอำเภอมากเกินไป

ศุมาธิยา บัวทอง (2548 : 57) ศึกษาบทบาทการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในศูนย์บริการฯมากที่สุดรองลงมาคือการจัดทำข้อมูลพื้นฐานการเกษตร การถ่ายทอด

เทคโนโลยีการเกษตร การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านการพยากรณ์และเตือนภัยตามลำดับ

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ สรุปได้ว่า ปัญหาของเกษตรกรตำบล คือ ขาดการสนับสนุนด้าน โสตทัศนูปกรณ์ สื่อเทปวีดิทัศน์ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี รายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้มี 2 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 112 คน ได้แก่

1.1.1 เกษตรตำบลที่ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในระดับตำบลในจังหวัด

สุราษฎร์ธานี จำนวน 78 คน

1.1.2 เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง มี 2 กลุ่ม ได้แก่

1) เกษตรอำเภอทั้ง 19 อำเภอ จำนวน 19 คน

2) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับจังหวัด จำนวน 15 คน ทำการเก็บ

ข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามของเกษตรกรตำบล ประกอบด้วยคำถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบส่งเสริม

การเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลเกี่ยวกับระบบส่งเสริม
การเกษตร

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน
คือ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อ
ระบบส่งเสริมการเกษตร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบ
ส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริม
การเกษตร

2.2 การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในลักษณะการใช้แบบสอบถาม ถามเกษตรกร
ตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2.1 การสร้างแบบสอบถาม นำผลจากการศึกษาค้นคว้าตามข้อ 1 มากำหนด
ในการสร้างแบบสอบถามได้องค์ประกอบ ดังนี้

1) สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถาน
ภาพสมรส บุตรธิดา เงินเดือนที่ได้รับ ประสบการณ์ทำงาน ระยะเวลาการทำงาน จำนวนตำบลที่
รับผิดชอบ การเดินทางไปที่รับผิดชอบ พื้นที่ทำงานและภูมิถิ่น

2) ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริม
การเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบ ส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล

(1) ต่อระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ ประกอบด้วย การปฏิบัติงานของ
สำนักงานเกษตรอำเภอ การปฏิบัติงานในระดับตำบล การจัดเก็บข้อมูล งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
บทบาทหน้าที่ของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอ

(2) ต่อระบบการสนับสนุน ประกอบด้วย ระบบข้อมูลสารสนเทศ การ
วางแผนการประชุม/สัมมนาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร การติดตามนิเทศงาน การประชาสัมพันธ์
คณะทำงานจัดการความรู้ในงานส่งเสริมการเกษตร การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3) ปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง
เกี่ยวกับระบบส่งเสริมการเกษตร

2.2.2 การตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้คณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม และให้คำแนะนำแก้ไข

2.2.3 ทดสอบแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (pre test) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 15 ราย นำผลการสอบถามเกี่ยวกับการวัดระดับความคิดเห็น วิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่น (alpha coefficient) จากคำถาม 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบส่งเสริมการเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8500 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8550 และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลเกี่ยวกับระบบส่งเสริมการเกษตร ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8450 ซึ่งเป็นค่าที่มีความเชื่อมั่น จึงได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งได้ดำเนินการในเดือนมีนาคม 2557 โดยทำการประสานกับเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเกษตรอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 19 อำเภอได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาและขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูลนำแบบสอบถาม ให้เกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตอบ โดยการทำหนังสือปะหน้าและจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีและสำนักงานเกษตรอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานีทุกอำเภอ แล้วตรวจสอบว่าตอบคำถามครบหรือไม่

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม จัดทำรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล ของเกษตรกรตำบลในจังหวัด-สุราษฎร์ธานี ใช้สถิติ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตร ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงรายละเอียด ข้อมูล ได้กำหนดคำถามใช้มาตราประมาณค่า (rating scale) แบบ numerical rating scale ดังนี้

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมากที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 5
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมาก	กำหนดค่าคะแนนเป็น 4
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับปานกลาง	กำหนดค่าคะแนนเป็น 3
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อย	กำหนดค่าคะแนนเป็น 2
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อยที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

$$\begin{aligned} \text{ช่วงห่างระหว่างชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

การแปลความหมายระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในแต่ละประเด็นกำหนด ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อย
1.00 – 1.80 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อยที่สุด

4.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงรายละเอียดข้อมูล ได้กำหนดคำถามใช้มาตราประมาณค่า (rating scale) แบบ numerical rating scale ดังนี้

ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมากที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 5
ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมาก	กำหนดค่าคะแนนเป็น 4

ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับปานกลาง กำหนดค่าคะแนนเป็น 3
 ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อย กำหนดค่าคะแนนเป็น 2
 ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

$$\begin{aligned} \text{ช่วงห่างระหว่างชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนี้

การแปลความหมายระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในแต่ละประเด็นกำหนด

4.21 – 5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อย
1.0 – 1.80 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด

4.4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

ระบบส่งเสริมการเกษตร ใช้วิธีการนำค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานไปเทียบกับเกณฑ์ที่ได้จากการคำนวณความแตกต่างของค่าสูงสุดกับค่าต่ำสุด ในส่วนที่เป็นมาตรฐานประมาณค่า (rating scale) แบบ numerical rating scale แล้วหารด้วยจำนวนชั้นที่ต้องการ

สูตรดังนี้

ระดับปัญหาในระดับมากที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 5
ระดับปัญหาในระดับมาก	กำหนดค่าคะแนนเป็น 4
ระดับปัญหาในระดับปานกลาง	กำหนดค่าคะแนนเป็น 3
ระดับปัญหาในระดับน้อย	กำหนดค่าคะแนนเป็น 2
ระดับปัญหาในระดับน้อยที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงห่างระหว่างชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

การแปลความหมายระดับความคิดเห็น ในแต่ละประเด็น กำหนด ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย
1.00 – 1.80 หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลใน
จังหวัดสุราษฎร์ธานีแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของ
ระบบส่งเสริมการเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบ
ส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อ
ระบบส่งเสริมการเกษตร

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

เกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ อายุ
ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว บุตร-ธิดา เงินเดือน
ประสบการณ์ทำงานทั้งหมด ประสบการณ์ด้านส่งเสริมการเกษตร ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็น
เกษตรกรตำบล จำนวนตำบลที่รับผิดชอบ ระยะทางจากสำนักงานเกษตรอำเภอถึงพื้นที่ตำบลที่
รับผิดชอบ พาหนะที่ใช้เดินทางไปทำงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบ พื้นที่ทำงานและภูมิลำเนา ดังนี้

ตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

N= 78

สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	38	48.7
	หญิง	40	51.3
อายุ (ปี)			
	น้อยกว่า 31	15	19.2
	31-40	30	38.5
	41-50	11	14.1
	51-60	22	28.2
	ค่าต่ำสุด = 31 ค่าสูงสุด = 60	ค่าเฉลี่ย = 40.63	
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =	10.7489	
ระดับการศึกษา			
	ปริญญาตรี	68	87.2
	ปริญญาโท	7	9.0
	อื่น ๆ (ปวส.)	3	3.8
สถานภาพสมรส			
	โสด	22	28.2
	สมรสอยู่ด้วยกัน	45	57.7
	สมรสแยกกันอยู่	5	6.4
	หย่าร้างหรือหม้าย	6	7.7

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N= 78

สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความรับผิดชอบต่อสมาชิกใน			
ครอบครัว (คน)	-ไม่มีสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบ	11	14.1
	-มีสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบ		
	1-2	28	35.9
	3-4	33	42.3
	5-6	6	7.7
ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 6	ค่าเฉลี่ย = 3.12		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =	2.028		
มีบุตร-ธิดา (คน)			
	-ไม่มีบุตร-ธิดา	31	39.7
	- มีบุตร-ธิดา		
	1-2	41	52.6
	3-4	6	7.7
ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 4	ค่าเฉลี่ย = 1.03		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =	1.019		
เงินเดือน (บาท)			
	น้อยกว่า 15,001	8	10.3
	15,001-20,000	41	52.6
	20,001-25,000	6	7.7
	25,001-30,000	3	3.8
	มากกว่า 30,000	20	25.6
ค่าต่ำสุด = 13,300	ค่าสูงสุด = 39,020	ค่าเฉลี่ย = 23,035.26	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =	9051.950		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N= 78

สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงาน			
ทั้งหมด (ปี)	น้อยกว่า 6	23	29.5
	6-10	17	21.8
	11-15	7	9.0
	16-20	8	10.3
	21-25	1	1.3
	มากกว่า 25	22	28.1
	ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 12.153	ค่าเฉลี่ย = 15.60	
ประสบการณ์ด้านส่งเสริม			
การเกษตร (ปี)	น้อยกว่า 6	35	44.9
	6-10	11	14.1
	11-15	4	5.1
	16-20	5	6.4
	21-25	2	2.6
	มากกว่า 25	21	26.9
	ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 12.590	ค่าเฉลี่ย = 13.92	
ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็น			
เกษตรกรตำบล	น้อยกว่า 6	40	51.3
	6-10	12	15.4
	11-15	3	3.8
	16-20	2	2.6
	21-25	2	2.6
	มากกว่า 25	19	24.4
	ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 12.366	ค่าเฉลี่ย = 12.54	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N= 78

สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนตำบลที่รับผิดชอบ			
	1	34	43.6
	2	43	55.1
ค่าต่ำสุด = 1	ค่าสูงสุด = 3	1	1.3
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =	ค่าเฉลี่ย = 1.58		
	0.523		
ระยะทางจากสำนักงานเกษตร			
อำเภอถึงพื้นที่ตำบลที่ต้อง	น้อยกว่า 10	18	23.1
รับผิดชอบ(กิโลเมตร)	10-20	30	38.5
	21-30	14	17.9
	31-40	9	11.5
	41-50	5	6.4
	มากกว่า 50	2	2.6
ค่าต่ำสุด = 1	ค่าสูงสุด = 80	ค่าเฉลี่ย = 22.64	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =	15.036		
พาหนะที่ใช้เดินทางไปทำงาน			
ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ	รถโดยสารประจำทาง	1	1.3
	รถมอเตอร์ไซด์	23	29.5
	รถยนต์ของตนเอง	51	65.4
	รถยนต์สำนักงาน	3	3.8
พื้นที่ทำงานและภูมิลำเนา			
	อยู่ในพื้นที่อำเภอเดียวกัน	25	32.1
	อยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน	25	32.1
	อยู่ในพื้นที่ภาคเดียวกัน	24	30.8
	อยู่คนละภาค	4	5.1

จากตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบลนั้นสามารถสรุปได้ว่าประชากรเป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือเพศชายจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 ตามลำดับ

อายุของเกษตรกรตำบล มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคืออายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 อายุน้อยกว่า 31 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และ 41-50 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของเกษตรกรตำบล มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 รองลงมาคือระดับปริญญาโท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และระดับ ปวส. จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรสเกษตรกรตำบล สมรสและอยู่ด้วยกันจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาคือเป็น โสด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 หย่าร้างหรือหม้าย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และสมรสแยกกันอยู่จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

ความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรตำบล ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 และมีสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบ จำนวน 3-4 คน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 มีสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบ จำนวน 1-2 คน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 มีสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบ 5-6 คน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

บุตร-ธิดา ของเกษตรกรตำบล ไม่มีบุตร-ธิดา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 มีบุตร-ธิดา จำนวน 1-2 คน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 มีบุตร-ธิดา จำนวน 3-4 คน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

เงินเดือนของของเกษตรกรตำบล อยู่ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือ มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 น้อยกว่า 15,001 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 เงินเดือน 20,001-25,000 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และ เงินเดือนระหว่าง 25,001 - 30,000 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

สภาพการทำงานของของเกษตรกรตำบล มีประสบการณ์ในการทำงานทั้งหมดน้อยกว่า 6 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาคือมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 25 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ประสบการณ์ทำงาน 16-20 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และ 21-25 ปี จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ประสบการณ์ด้านส่งเสริมการเกษตรนั้น ประชากรผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ด้านการส่งเสริมการเกษตรอยู่ในช่วง 1-5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือมากกว่า 21 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ประสบการณ์ 6-10 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ประสบการณ์ 16-20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ประสบการณ์ 11-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และประสบการณ์ในด้านการส่งเสริมการเกษตรน้อยที่สุดคือ 21-25 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบล ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบลน้อยกว่า 6 ปี มากที่สุดจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมามีระยะเวลาปฏิบัติงาน มากกว่า 25 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบล 6-10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบล 11-15 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบล 16-20 ปี และ 21-25 ปี มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบลเท่ากันจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

จำนวนตำบลที่เกษตรกรตำบลต้องรับผิดชอบดูแล ส่วนใหญ่เกษตรกรตำบลรับผิดชอบคนละ 2 ตำบล จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รับผิดชอบ 1 ตำบล จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และรับผิดชอบ 3 ตำบล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ระยะทางจากสำนักงานเกษตรอำเภอถึงพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบมากที่สุด 10-20 กิโลเมตร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ระยะทางน้อยกว่า 10 กิโลเมตร จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ระยะทาง 21-30 กิโลเมตร จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ระยะทางน้อยกว่า 31-40 กิโลเมตร จำนวน 9 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ระยะทาง 41-50 กิโลเมตร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ระยะทางมากกว่า 50 กิโลเมตร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

พาหนะที่ใช้เดินทางไปทำงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้น เกษตรตำบลส่วนใหญ่มีรถยนต์เป็นของตนเอง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาคือรถมอเตอร์ไซด์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รถยนต์สำนักงาน จำนวน 3 คน ร้อยละ 3.8 และ รถโดยสารประจำทาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

พื้นที่ทำงานและภูมิลำเนาของเกษตรกรตำบล อยู่ในพื้นที่อำเภอและอยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกันเท่ากัน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคืออยู่ในพื้นที่ภาคเดียวกัน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และ อยู่คนละภาคน้อยที่สุดจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบล

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบล มี 2 ระบบ คือ 2.1 ระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาในเรื่อง 1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบล 2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล และ 3) จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล ส่วน 2.2 ระบบสนับสนุน ประกอบด้วยการศึกษาในเรื่อง 1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบล 2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล 3) จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล และ 4) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง 2.3 สรุปจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลทั้งหมด ดังนี้

2.1 ระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่

2.1.1 การปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ

N=78

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1) สนับสนุนการปฏิบัติงานของ อบกต.	0 (0.0)	1 (1.3)	17 (21.8)	35 (44.9)	25 (32.1)	4.08	0.769	มาก
2) จัดทำแนวทางการพัฒนาการเกษตรระดับตำบล , อำเภอ	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (12.8)	43 (55.1)	25 (32.1)	4.19	0.646	มาก
3) จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำเดือน , ประจำปี	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (12.8)	43 (55.1)	25 (32.1)	4.19	0.646	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N=78

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
4) จัดเกษตรกรตำบลรวมเป็นกลุ่มตำบล กลุ่มละ 2-3 คน	2 (2.6)	6 (7.7)	16 (20.5)	33 (42.3)	21 (26.9)	4.26	0.729	มากที่สุด
5) เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่ม 2 กลุ่ม/คน	0 (0.0)	5 (6.4)	18 (23.1)	39 (50.0)	16 (20.5)	3.85	0.823	มาก
6) เกษตรตำบลร่วมกับ สบกต. และกลุ่มเป้าหมายจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี	0 (0.0)	2 (2.6)	21 (26.9)	35 (44.9)	20 (25.6)	3.94	0.795	มาก
7) เกษตรตำบลร่วมกับ สบกต. และกลุ่มเป้าหมายดำเนินงานตามแผน	0 (0.0)	1 (1.3)	18 (23.1)	39 (50.0)	20 (25.6)	4.0	0.739	มาก
8) จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำปี สนับสนุนกลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย	1 (1.3)	0 (0.0)	18 (23.1)	39 (50.0)	20 (25.6)	3.99	0.781	มาก
9) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน และประชุมกลุ่มตำบลเป็นประจำทุกวันจันทร์	0 (0.0)	1 (1.3)	10 (12.8)	35 (44.9)	32 (41.0)	4.26	0.729	มากที่สุด
10) จัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้านระดับตำบล อำเภอ	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (12.8)	35 (44.9)	33 (42.3)	4.29	0.686	มากที่สุด
11) จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	0 (0.0)	1 (1.3)	23 (29.5)	34 (43.6)	20 (25.6)	3.94	0.779	มาก
12) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นของอำเภอ	0 (0.0)	3 (3.8)	20 (25.6)	34 (43.6)	21 (26.9)	3.94	0.878	มาก
เฉลี่ยรวม						4.07	0.765	มาก

จากตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07) โดยมีด้านการจัดทำฐานข้อมูล

ของหมู่บ้านระดับตำบล อำเภออยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.29) รองลงมาคือการจัดเกษตร ตำบลรวมเป็นกลุ่มตำบล กลุ่มละ 2-3 คน และประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือนและ ประชุมกลุ่มตำบลเป็นประจำทุกวันจันทร์ (ค่าเฉลี่ย 4.26) ส่วนประเด็นอื่นๆ มีระดับความจำเป็น อยู่ในระดับมากที่สุดคือ การจัดทำแนวทางพัฒนาการเกษตร ระดับตำบล, อำเภอจัด การจัดทำแผน ปฏิบัติงานโครงการประจำเดือน ประจำปี การจัดทำแนวทางพัฒนาการเกษตร ระดับตำบล ระดับ อำเภอ จัดทำแผนปฏิบัติงานโครง การประจำเดือน ประจำปี เท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.19) สนับสนุนการ ปฏิบัติงานของ สบกด. (ค่าเฉลี่ย 4.08) เกษตรตำบลร่วมกับ สบกด.และกลุ่มเป้าหมายดำเนินงานตาม แผน (ค่าเฉลี่ย 4.0) จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำปีสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย 3.99) จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์กิจกรรม เเด่นของอำเภอเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 3.94) เกษตรตำบลร่วมกับ สบกด. และกลุ่มเป้าหมายจัดทำ แผนปฏิบัติงานประจำปี (ค่าเฉลี่ย 3.94) เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้าง ความเข้มแข็ง (ค่าเฉลี่ย 3.85) ตามลำดับ

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

ตารางที่ 4.3 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

N= 78

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1) สนับสนุนการปฏิบัติงานของ สบกด.	77	98.7	2
2) จัดทำแนวทางพัฒนาการเกษตรระดับตำบล, อำเภอ	76	97.4	3
3) จัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการประจำเดือน, ประจำปี	75	96.2	4
4) จัดเกษตรตำบลรวมเป็นกลุ่มตำบล กลุ่มละ 2-3 คน	68	87.2	9
5) เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริม พัฒนาสร้าง ความเข้มแข็งแก่กลุ่ม 2 กลุ่ม/คน	71	91.0	7
6) เกษตรตำบลร่วมกับ สบกด. และกลุ่มเป้าหมาย จัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี	72	92.3	6

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

N= 78

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
7) เกษตรตำบลร่วมกับ ศบกต. และกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินงานตามแผน	72	92.3	6
8) จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำปี สนับสนุน กลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย	71	91.0	7
9) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน	78	100	1
10) จัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้านระดับตำบล อำเภอ	74	94.9	2
11) จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์	69	88.5	8
12) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นของอำเภอ	66	84.6	

จากตารางที่ 4.3 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (อันดับ 1) ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของ ศบกต. (อันดับ 2) จัดทำแนวทางการพัฒนาการเกษตรระดับตำบล อำเภอ (อันดับ 3) จัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการประจำเดือน, ประจำปี (อันดับ 4) จัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้านระดับตำบล อำเภอ (อันดับ 5) เกษตรตำบลร่วมกับ ศบกต. และกลุ่มเป้าหมายจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี เกษตรตำบลร่วมกับ ศบกต. และกลุ่มเป้าหมายดำเนินงานตามแผน (อันดับ 6) เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการประจำปี สนับสนุนกลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย (อันดับ 7) จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ (อันดับ 8) จัดเกษตรตำบลรวมเป็นกลุ่มตำบล (อันดับ 9) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นของอำเภอ (อันดับ 10) ตามลำดับ

3) จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

ตารางที่ 4.4 จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3-4	1	1.3
5-6	1	1.3
7-8	6	7.7
9-10	7	9.0
11-12	63	80.7
ค่าต่ำสุด 3 ข้อ	ค่าสูงสุด 11 ข้อ	
ค่าเฉลี่ย 5.67	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.784	

จากตารางที่ 4.4 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 11-12 ข้อ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 80.7 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 9-10 ข้อ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 7-8 ข้อ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ส่วนจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 3-4 ข้อ และ 5-6 ข้อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 5.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.784

2.1.2 การปฏิบัติงานระดับตำบล ประกอบด้วย 1) สบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล และ 2) งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

1) สบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

(1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน สบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล
ในด้าน สบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

N=78

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1) ปฏิบัติงาน ณ สบกด. สัปดาห์ละ 2 วัน (อังคารกับพฤหัสบดี)	0 (0.0)	4 (5.1)	28 (35.9)	27 (34.6)	19 (24.4)	3.78	0.878	มาก
2) ประชุมกรรมการ สบกด. เดือนละ 1 ครั้ง	0 (0.0)	1 (1.3)	19 (24.4)	27 (34.6)	31 (39.7)	4.13	0.827	มาก
3) มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่มเน้นหนัก 1 กลุ่ม/ตำบล	0 (0.0)	2 (2.6)	25 (32.1)	32 (41.0)	19 (24.4)	3.87	0.812	มาก
4) จัดเวทีประชาคมตำบล เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร	1 (1.3)	3 (3.8)	18 (23.1)	37 (47.4)	19 (24.4)	3.91	0.862	มาก
5) ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิต อย่างน้อย 2 จุด/ตำบล	0 (0.0)	2 (2.6)	20 (25.6)	39 (50.0)	17 (21.8)	3.91	0.759	มาก
6) พัฒนาวิทยากร ให้ความรู้แก่คณะกรรมการ สบกด. และสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชน	0 (0.0)	4 (5.1)	15 (19.2)	34 (43.6)	25 (32.1)	4.03	0.852	มาก
7) ถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	0 (0.0)	4 (5.1)	12 (15.4)	32 (41.0)	30 (38.5)	4.03	0.852	มาก
8) ให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรในชุมชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	1 (1.3)	3 (3.8)	10 (12.8)	38 (48.7)	26 (33.3)	4.09	0.856	มาก
9) สร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล	0 (0.0)	4 (5.1)	11 (14.1)	41 (52.6)	22 (28.2)	4.04	0.797	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

N=78

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
10) สนับสนุนและเสนอ แผนงานโครงการตาม แผนพัฒนาการเกษตรเพื่อ ขอรับการสนับสนุนจาก อปท.	2 (2.6)	1 (1.3)	14 (17.9)	31 (39.7)	30 (38.5)	4.10	0.920	มาก
11) ประสานองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไข ปัญหา และงบประมาณ	1 (1.3)	4 (5.1)	11 (14.1)	37 (47.4)	25 (32.1)	4.04	0.889	มาก
เฉลี่ยรวม						3.99	0.846	มาก

จากตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน ศบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) โดยในด้านการประชุมกรรมการ ศบกด. เดือนละ 1 ครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.13) รองลงมาคือด้านการสนับสนุน และเสนอแผนงานโครงการตามแผนพัฒนาการเกษตร เพื่อขอรับการสนับสนุนจาก อปท. (ค่าเฉลี่ย 4.10) ให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรในชุมชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.09) โดยในด้านสร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล และการประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไขปัญหา และงบประมาณมีค่าเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.04) ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง การพัฒนาวิทยากร ให้ความรู้แก่คณะกรรมการ ศบกด. และสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.03) จัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด/ตำบล (ค่าเฉลี่ย 3.91) มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่มเน้นหนัก 1 กลุ่ม/ตำบล (ค่าเฉลี่ย 3.87) และปฏิบัติงาน ณ ศบกด. สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันอังคารและพฤหัสบดี (ค่าเฉลี่ย 3.78) ตามลำดับ

(2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน ศบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

ตารางที่ 4.6 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบลในด้าน
สบกต. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

N= 78

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล			
ประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1) ปฏิบัติงาน ณ สบกต. สัปดาห์ละ 2 วัน (อังคารกับพฤหัสบดี)	60	80.8	8
2) ประชุมกรรมการ สบกต. เดือนละ 1 ครั้ง	74	94.9	2
3) มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่ม เน้นหนัก 1 กลุ่ม/ตำบล	70	89.7	5
4) จัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาการเกษตร	70	89.7	5
5) ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด/ ตำบล	61	78.2	9
6) พัฒนาวิทยากร ให้ความรู้แก่ คณะกรรมการสบกต. และสนับสนุนการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชน	68	87.2	7
7) ถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	71	91	4
8) ให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรใน ชุมชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	74	94.9	2
9) สร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล	73	93.6	3
10) สนับสนุนและเสนอแผนงานโครงการ ตามแผนพัฒนาการเกษตรเพื่อขอรับการ สนับสนุนจาก อปท.	76	97.4	1
11) ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไขปัญหา และงบประมาณ	69	88.5	6

จากตารางที่ 4.6 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล
ในด้าน สบกต. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล สามารถเรียงลำดับ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ มีการสนับสนุนและเสนอแผนงานโครงการตามแผนพัฒนาการเกษตรเพื่อขอรับการสนับสนุนจาก อปท. (อันดับ 1) ประชุมกรรมการ ศบกด. เดือนละ 1 ครั้ง และให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรในชุมชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง (อันดับ 2) สร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล (อันดับ 3) ถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง (อันดับ 4) มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่มเน้นหนัก 1 กลุ่ม/ตำบล และจัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร (อันดับ 5) ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไขปัญหา และงบประมาณ (อันดับ 6) พัฒนาวิทยากรให้ความรู้แก่คณะกรรมการ ศบกด. และสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชน (อันดับ 7) ปฏิบัติงาน ณ ศบกด. สัปดาห์ละ 2 วัน (อันดับ 8) ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด/ตำบล (อันดับ 9) ตามลำดับ

(3) จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน ศบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

ตารางที่ 4.7 จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน ศบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

	จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	3-4	3	3.8
	5-6	4	5.1
	7-8	8	10.3
	9-11	63	80.8
ค่าต่ำสุด	3	ข้อ	ค่าสูงสุด 11 ข้อ
ค่าเฉลี่ย	5.35	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.103

จากตารางที่ 4.7 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน ศบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 9-11 ข้อ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 7-8 ข้อ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 5-6 ข้อ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 3-4 ข้อ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 5.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.103

2) งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

(1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล
ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

N=78

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1) คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็ง	0 (0.0)	2 (2.6)	18 (23.1)	43 (55.1)	15 (19.2)	3.91	0.724	มาก
2) คัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรกรตำบลรู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ เกษตรกร	0 (0.0)	4 (5.1)	17 (21.8)	44 (56.4)	13 (16.7)	3.85	0.757	มาก
เฉลี่ยรวม						3.88	0.741	มาก

จากตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.88) และเมื่อแยกออกมาเป็นประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกันคือ ด้านการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็ง (ค่าเฉลี่ย 3.91) และด้านการคัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรกรตำบลรู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ เกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.85) ตามลำดับ

(2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล
ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

ตารางที่ 4.9 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบลในด้าน
งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

N= 78

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1) คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนา ความเข้มแข็ง	68	87.2	1
2) คัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรกร ตำบลรู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ เกษตรกร	62	79.5	2

จากตารางที่ 4.9 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล
ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติ
งานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็ง
(อันดับ 1) คัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรกรตำบลรู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ
เกษตรกร (อันดับ 2) ตามลำดับ

(3) จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงาน
ระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

ตารางที่ 4.10 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล
ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

	จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	1	18	23.1
	2	60	76.9
ค่าต่ำสุด	1 ข้อ	ค่าสูงสุด 2	ข้อ
ค่าเฉลี่ย	1.77	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.424

จากตารางที่ 4.10 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับ
ตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน มีจำนวนข้อการ

ปฏิบัติงานจริงสูงสุด 2 ข้อ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 และจำนวนข้อการปฏิบัติจริงต่ำสุด 1 ข้อ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติจริง 1.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.424

2.1.3 การจัดเก็บข้อมูล

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1) ประชุมคณะกรรมการ กลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล	0	5	16	45	12	3.82	0.769	มาก
	(0.0)	(6.4)	(20.5)	(57.7)	(15.4)			
2) รวบรวมข้อมูลสารสนเทศปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน	1	1	23	37	16	3.85	0.807	มาก
	(1.3)	(1.3)	(29.5)	(47.4)	(20.5)			
3) รายงานข้อมูลให้จังหวัด	1	0	13	42	22	4.08	0.752	มาก
	(1.3)	(0.0)	(16.7)	(53.8)	(28.2)			
เฉลี่ยรวม						3.92	0.776	มาก

จากตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวมความคิดเห็นของเกษตรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูลอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน คือในประเด็นการรายงานข้อมูลให้จังหวัด (ค่าเฉลี่ย 4.08) รองลงมาคือการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย 3.85) และ การประชุมคณะกรรมการกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 4.12 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1) ประชุมคณะกรรมการ กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล	68	87.2	3
2) รวบรวมข้อมูลสารสนเทศปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน	71	91.0	2
3) รายงานข้อมูลให้จังหวัด	72	92.3	1

จากตารางที่ 4.12 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การรายงานข้อมูลให้จังหวัด (อันดับ 1) ด้านการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (อันดับ 2) และประชุมคณะกรรมการ กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล (อันดับ 3) ตามลำดับ

3) จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 4.13 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	5	6.4
2	11	14.1
3	62	79.5
ค่าต่ำสุด	1 ข้อ	ค่าสูงสุด 3 ข้อ
ค่าเฉลี่ย	2.73	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.573

จากตารางที่ 4.13 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล มีจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 3 ข้อ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 2 ข้อ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.573

2.1.4 บทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1) เป็นผู้อำนวยการความสะดวก	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (9.0)	31 (39.7)	40 (51.3)	4.42	0.655	มากที่สุด
2) เป็นที่ปรึกษา แนะนำและกระตุ้น	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (3.8)	36 (46.2)	39 (50.0)	4.46	0.574	มากที่สุด
3) ทำหน้าที่ตามภารกิจตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนด	0 (0.0)	2 (2.6)	4 (5.1)	32 (41.0)	40 (51.3)	4.41	0.711	มากที่สุด
4) เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่น	0 (0.0)	1 (1.3)	5 (6.4)	34 (43.6)	38 (48.7)	4.40	0.671	มากที่สุด
5) ติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม	0 (0.0)	1 (1.3)	11 (14.1)	33 (42.3)	33 (42.3)	4.26	0.746	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.39	0.671	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 4.39) คือ เกษตรตำบลเป็นที่ปรึกษา แนะนำและกระตุ้น (ค่าเฉลี่ย 4.46) เป็นผู้อำนวยการความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 4.42) ทำหน้าที่ตามภารกิจตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนด (ค่าเฉลี่ย 4.41) เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่น (ค่าเฉลี่ย 4.40) ติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย 4.26) ตามลำดับ

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

ตารางที่ 4.15 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1) เป็นผู้อำนวยความสะดวก	77	98.7	1
2) เป็นที่ปรึกษา แนะนำและกระตุ้น	76	97.4	2
3) ทำหน้าที่ตามภารกิจตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนด	76	97.4	2
4) เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่น	77	98.7	1
5) ติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม	75	96.2	3

จากตารางที่ 4.15 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่น มากที่สุด (อันดับ 1) รองลงมาคือ เป็นที่ปรึกษา แนะนำและกระตุ้น และทำหน้าที่ตามภารกิจตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนด มีค่าเท่ากัน (อันดับ 2) และติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม (อันดับ 3) ตามลำดับ

3) จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

ตารางที่ 4.16 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1	1.3
2	0	0
3	3	3.8
4	10	12.8
5	64	82.1
ค่าต่ำสุด	1 ข้อ	ค่าสูงสุด 5 ข้อ
ค่าเฉลี่ย	4.74	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.653

จากตารางที่ 4.16 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล มีจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 5 ข้อ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 82.1 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 4 ข้อ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 3 ข้อ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.653

2.2 ต่อระบบสนับสนุน

2.2.1 ระบบข้อมูลสารสนเทศ

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1) การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ	0	0	5	42	31	4.33	0.596	มากที่สุด
	(0.0)	(0.0)	(6.4)	(53.8)	(39.7)			
2) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน	0	0	10	36	32	4.28	0.682	มากที่สุด
	(0.0)	(0.0)	(12.8)	(46.2)	(41.0)			
3) การรายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน	0	1	7	37	33	4.31	0.690	มากที่สุด
	(0.0)	(1.3)	(9.0)	(47.4)	(42.3)			
4) การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด	0	2	6	40	30	4.26	0.711	มากที่สุด
	(0.0)	(2.6)	(7.7)	(51.3)	(38.5)			
5) ข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี	0	1	8	33	36	4.33	0.715	มากที่สุด
	(0.0)	(1.3)	(10.3)	(42.3)	(46.2)			
เฉลี่ยรวม						4.30	0.679	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.30) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ ด้านข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี และการจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ (ค่าเฉลี่ย 4.33) การรายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 4.31) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 4.28) การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย 4.26) ตามลำดับ

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ตารางที่ 4.18 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1) การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ	75	96.2	1
2) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน	75	96.2	1
3) การรายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน	74	94.9	2
4) การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด	75	96.2	1
5) ข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี	71	91.0	3

จากตารางที่ 4.18 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด มีการปฏิบัติจริงเท่ากัน (อันดับ 1) มีการรายงานข้อมูลการเกษตรระดับหมู่บ้าน (อันดับ 2) ข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นประจำทุกปี (อันดับ 3) ตามลำดับ

3) จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ตารางที่ 4.19 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1	1.3
2	0	0.0
3	3	3.8
4	10	12.8
5	64	82.1
ค่าต่ำสุด	1 ข้อ	ค่าสูงสุด 5 ข้อ
ค่าเฉลี่ย	4.74	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.653

จากตารางที่ 4.19 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ มีจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 5 ข้อ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 82.1 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 4 ข้อ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 3 ข้อ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.653

4) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ตารางที่ 4.20 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)									
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		ความหมาย
							เบี่ยงเบน	ความหมาย	
1) การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ	1	0	1	6	26	4.65	0.812		มากที่สุด
	(2.9)	(0.0)	(2.9)	(17.6)	(76.5)				
2) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน	0	0	5	25	4	3.97	0.734		มาก
	(0.0)	(0.0)	(14.7)	(73.5)	(11.8)				
3) การรายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน	0	0	17	12	5	3.65	0.734		มาก
	(0.0)	(0.0)	(50.0)	(35.3)	(14.7)				
4) การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด	0	1	11	14	8	3.85	0.821		มาก
	(0.0)	(2.9)	(32.4)	(41.2)	(23.5)				
5) ข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี	0	0	9	12	13	4.12	0.808		มาก
	(0.0)	(0.0)	(26.5)	(35.3)	(38.2)				
เฉลี่ยรวม						4.05	0.782		มาก

จากตารางที่ 4.20 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.05) การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.65) และในประเด็นอื่นอยู่ในระดับมาก คือ ข้อมูลต้องมีการ

ปรับปรุงเป็นประจำทุกปี (ค่าเฉลี่ย 4.12) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.97) การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย 3.85) การรายงานข้อมูลการเกษตรระดับหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.65) ตามลำดับ

2.2.2 การวางแผน

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ตารางที่ 4.21 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1) กำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร	0 (0.0)	1 (1.3)	11 (14.1)	37 (47.4)	29 (32.2)	4.21	0.727	มากที่สุด
2) การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรตำบลประจำปี	0 (0.0)	0 (0)	8 (10.3)	38 (48.7)	32 (41.0)	4.31	0.651	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.26	0.689	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน ในภาพรวม อยู่ในระดับระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) หากมองในประเด็นอื่นๆ ก็พบว่ามีความจำเป็นในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ ในด้านการวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรตำบลประจำปี (ค่าเฉลี่ย 4.31) การกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร (ค่าเฉลี่ย 4.26) ตามลำดับ

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ตารางที่ 4.22 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1) กำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร	77	98.7	1
2) การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี	77	98.7	1

จากตารางที่ 4.22 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ มีการกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร และการวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี (อันดับ 1)

3) จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ตารางที่ 4.23 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

	จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	1	2	2.6
	2	76	97.4
ค่าต่ำสุด	1 ข้อ	ค่าสูงสุด 2 ข้อ	
ค่าเฉลี่ย	1.97	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.159	

จากตารางที่ 4.23 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน มีจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 2 ข้อ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 97.4 และมีจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 1.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.159

4) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุน
ในด้านการวางแผน

ตารางที่ 4.24 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการ
วางแผน

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1) กำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร	0	0	4	18	12	4.24	0.654	มากที่สุด
	(0.0)	(0.0)	(11.8)	(52.9)	(35.3)			
2) การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรตำบลประจำปี	0	0	4	19	11	4.21	0.641	มากที่สุด
	(0.0)	(0.0)	(11.8)	(55.9)	(32.4)			
เฉลี่ยรวม						4.23	0.648	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.24 ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน ในภาพรวมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของมองว่ามีระดับความจำเป็นมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) เมื่อมองเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ การกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร (ค่าเฉลี่ย 4.24) การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรตำบลประจำปี (ค่าเฉลี่ย 4.21) ตามลำดับ

2.2.3 การประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/
สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM)	0	0	5	25	48	4.55	0.617	มากที่สุด
2) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM)	0	2	10	24	42	4.36	0.805	มากที่สุด
3) ประชุม สบกด.	0	1	9	28	40	4.37	0.740	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.43	0.721	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.43) เมื่อมองเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) (ค่าเฉลี่ย 4.55) ประชุม สบกด. (ค่าเฉลี่ย 4.37) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM) (ค่าเฉลี่ย 4.36) ตามลำดับ

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 4.26 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล			
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM)	77	98.7	1
2) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตร อำเภอ ประจำสัปดาห์ (WM)	74	94.98	2
3) ประชุม สบกด.	77	98.7	1

จากตารางที่ 4.26 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ มีการปฏิบัติงานจริงด้านการประชุม สบกด. และประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) เท่ากัน (อันดับ 1) และการประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM) (อันดับ 2) ตามลำดับ

3) จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 4.27 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1	1.3
2	4	5.1
3	73	93.6
ค่าต่ำสุด	1 ข้อ	ค่าสูงสุด 3 ข้อ
ค่าเฉลี่ย	2.92	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.312

จากตารางที่ 4.27 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 3 ข้อ จำนวน

73 คน คิดเป็นร้อยละ 93.6 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 2 ข้อ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 มีการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.312

4) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุน
ในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 4.28 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการ
ประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM)	0	1	5	4	24	4.50	0.862	มากที่สุด
2) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM)	0	1	6	10	17	4.26	0.864	มากที่สุด
3) ประชุม สบกด.	0	2	7	12	13	4.50	0.862	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.42	0.863	มากที่สุด

ตารางที่ 4.28 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุน
ในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.42) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นนั้นทุกประเด็นก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) และ ประชุม สบกด. (ค่าเฉลี่ย 4.50) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM) (ค่าเฉลี่ย 4.26) ตามลำดับ

2.3 สรุปจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล

ตารางที่ 4.29 สรุปจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลทั้งหมดจำนวน 43 ข้อ

จำนวนข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21-25	1	1.3
26-30	5	6.4
31-35	9	11.5
36-40	8	10.3
41-43	55	70.5
ค่าต่ำสุด	22 ข้อ	ค่าสูงสุด 42 ข้อ
ค่าเฉลี่ย	4.42	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01

จากตารางที่ 4.29 สรุปจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลทั้งหมด 43 ข้อ เกษตรตำบลปฏิบัติงานจริงสูงสุด 41-43 ข้อ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 31-35 ข้อ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 36-40 ข้อ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง 26-30 ข้อ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 21-25 ข้อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติงานจริง 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ความคิดเห็นต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ประกอบด้วย 3.1 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ และ 3.2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตารางที่ 4.30 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF
ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

N= 78

ความคิดเห็นต่อการนำระบบ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1. M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่	0 (0.0)	1 (1.3)	13 (16.7)	37 (47.4)	27 (34.6)	4.15	0.740	มาก
2. R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล	3 (3.8)	0 (0.0)	13 (16.7)	37 (47.4)	27 (34.6)	4.08	0.849	มาก
3. C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกรชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม	0 (0.0)	2 (2.6)	9 (11.5)	33 (42.3)	34 (43.6)	4.27	0.764	มากที่สุด
4. F : Specific Field Service คือ เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน	1 (1.3)	0 (0.0)	5 (6.4)	31 (39.7)	41 (52.6)	4.42	0.730	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.23	0.771	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.30 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความเห็นด้วยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) เมื่อมองในรายประเด็นพบว่า F : Specific Field Service คือ เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีระดับมากที่สุดเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 4.42)

รองลงมาคือ C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย 4.27) ส่วน M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15) R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.08) ตามลำดับ

3.2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตารางที่ 4.31 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

N=34

ความคิดเห็นต่อการนำระบบ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ (จำนวน / ร้อยละ)									
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย	
1. M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (17.6)	17 (50.0)	10 (29.4)	4.03	0.870	มาก	
2. R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล	1 (2.9)	1 (2.9)	10 (29.4)	17 (50.0)	5 (14.7)	3.71	0.871	มาก	
3. C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม	1 (2.9)	3 (8.8)	6 (17.6)	14 (41.2)	10 (29.4)	3.85	1.048	มาก	

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

N=34

ความคิดเห็นต่อการนำระบบ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ (จำนวน / ร้อยละ)								
ประเด็น	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
4. F : Specific Field Service คือ เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน	0	4	5	14	11	3.94	0.983	มาก
	(0.0)	(11.8)	(14.7)	(41.2)	(32.4)			
เฉลี่ยรวม						3.88	0.697	มาก

จากตารางที่ 4.31 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความเห็นด้วยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.88) เมื่อมองเป็นรายประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่ (ค่าเฉลี่ย 4.03) F : Specific Field Service คือ เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน (ค่าเฉลี่ย 3.94) C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย 3.85) R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล (ค่าเฉลี่ย 3.71) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตรประกอบด้วย 4.1 ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตรและ 4.2 ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตรและ 4.3 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร ดังนี้

4.1 ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 4.32 ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

N= 78

ประเด็น	ระดับปัญหา (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. การจัดสรรงบประมาณบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลาและกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร	1 (14)	0 (0.0)	14 (17.9)	35 (44.9)	28 (35.9)	4.14	0.801	มาก
2. นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่	2 (2.6)	1 (1.3)	8 (10.3)	28 (35.9)	39 (50.0)	4.29	0.899	มากที่สุด
3. นโยบายมีการเปลี่ยนแปลง บ่อยส่งผลให้การปฏิบัติงานในพื้นที่จริงเกิดความสับสน ทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อถือ	2 (2.6)	1 (1.3)	8 (10.3)	25 (32.1)	42 (53.8)	4.33	0.907	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีการจิกมาก รวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก	1 (1.3)	0 (0.0)	9 (11.5)	26 (33.3)	42 (53.8)	4.40	0.744	มากที่สุด
5. จำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่	2 (2.6)	3 (3.8)	13 (16.7)	18 (23.1)	42 (53.8)	4.22	1.028	มากที่สุด
6. การบริหารงานบุคคล ทั้งการให้ทุน/ให้โทษ และ ความก้าว หน้าในตำแหน่งหน้าที่ ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานทำให้บุคลากรไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน	3 (3.8)	3 (3.8)	15 (19.2)	27 (34.6)	30 (38.5)	4.11	1.044	มาก

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

N= 78

ประเด็น	ระดับปัญหา (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
7. ขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร	2 (2.6)	2 (2.6)	14 (17.9)	28 (35.9)	31 (41.0)	4.10	0.961	มาก
8. เจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน	2 (2.6)	5 (6.4)	23 (29.5)	24 (30.8)	24 (30.8)	4.40	0.744	มากที่สุด
9. หลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่างๆ ออกมาหลังจากการปฏิบัติงานไปแล้ว ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด	1 (1.3)	0 (0.0)	13 (16.7)	28 (35.9)	36 (46.2)	4.26	0.829	มากที่สุด
10. นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นขาดการบูรณาการ	1 (1.3)	0 (0.0)	13 (16.8)	23 (29.5)	41 (52.6)	4.32	0.845	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.26	0.880	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.32 ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร ปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) เมื่อมองเป็นรายประเด็น พบว่า มีปัญหาในด้านเจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีการปฏิบัติงานรวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก และเจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ย 4.40) นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยส่งผลให้การทำงานในพื้นที่จริงเกิดความสับสน ทำให้เกษตรกร ขาดความเชื่อถือ (ค่าเฉลี่ย 4.33) นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นขาดการบูรณาการ (ค่าเฉลี่ย 4.32) นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการทำงานจริงในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 4.29) หลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่างๆ ออกมาหลังจากการปฏิบัติงานไปแล้ว ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด (ค่าเฉลี่ย 4.26) จำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 4.22) การจัดสรรงบประมาณบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลา และกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร (ค่าเฉลี่ย 4.14) การบริหารงาน

บุคคล ทั้งการให้คุณ/ให้โทษ และความก้าว หน้าในตำแหน่งหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานทำให้บุคลากรไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.11) และขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 4.10) ตามลำดับ

4.2 ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 4.33 ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

N= 34

ประเด็น	ระดับปัญหา (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. การจัดสรรงบประมาณบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลา และกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร	0 (0.0)	3 (8.8)	6 (17.6)	13 (38.2)	12 (35.3)	4.00	0.953	มาก
2. นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่	0 (0.0)	1 (2.9)	7 (20.6)	14 (41.2)	12 (35.3)	4.09	0.830	มาก
3. นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยส่งผลให้การปฏิบัติงานในพื้นที่จริงเกิดความสับสน ทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อถือ	1 (2.9)	0 (0.0)	11 (32.4)	11 (32.4)	11 (32.4)	3.91	0.965	มาก
4. เจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีภารกิจมากรวมทั้งได้รับการมอบหมาย งานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก	0 (0.0)	0 (0.0)	11 (32.4)	14 (41.2)	9 (26.5)	3.94	0.776	มาก
5. จำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่	2 (5.9)	1 (2.9)	12 (35.3)	12 (35.3)	7 (20.6)	3.62	1.045	มาก

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

N= 34

ประเด็น	ระดับปัญหา (จำนวน / ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
6. การบริหารงานบุคคลทั้งการให้คุณ/ให้โทษ และความก้าว หน้าในตำแหน่งหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการ ทำงานทำให้บุคลากรไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน	0 (0.0)	2 (5.9)	11 (32.4)	15 (44.1)	6 (17.6)	3.74	0.828	มาก
7. ขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร	0 (0.0)	1 (2.9)	8 (23.5)	17 (50.0)	8 (34.0)	3.94	0.776	มากที่สุด
8. เจ้าหน้าที่ที่มีการช่วยบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน	6 (17.6)	0 (0)	7 (20.6)	15 (44.1)	6 (17.6)	3.62	0.985	มาก
9. หลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่างๆ ออกมาหลังจากการปฏิบัติงานไปแล้ว ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด	0 (0.0)	3 (8.85)	11 (32.4)	12 (35.3)	8 (23.5)	3.74	0.931	มาก
10. นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นขาดการบูรณาการ	0 (0.0)	3 (8.8)	11 (32.4)	13 (38.2)	7 (20.6)	3.71	0.906	มาก
เฉลี่ยรวม						3.83	0.900	มาก

จากตารางที่ 4.33 ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร ปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.83) เมื่อมองเป็นรายประเด็นพบว่า นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 4.09) การจัดสรรงบประมาณบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลา และกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร (ค่าเฉลี่ย 4.00) เจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีการกิจกรรมรวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม

ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก และขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้ แก่เกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.94) นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยส่งผลให้การทำงานในพื้นที่จริง เกิดความสับสนทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อถือ (ค่าเฉลี่ย 3.91) การบริหารงานบุคคล ทั้งการให้คุณ/ให้โทษและความก้าว หน้าในตำแหน่งหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานทำให้บุคลากร ไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน และหลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่างๆ ออกมาหลังจากการปฏิบัติงานไปแล้วทำให้การทำงานเกิดความผิดพลาด (ค่าเฉลี่ย 3.74) นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับ หน่วยงานอื่นขาดการบูรณาการ (ค่าเฉลี่ย 3.71) เจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่อง ในการดำเนินงาน และจำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 3.62) ตามลำดับ

4.3 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริม

การเกษตร

จากข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบล จำนวน 78 คน และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจำนวน 34 คน นั้นมีผู้ให้ข้อเสนอแนะ สำหรับการดำเนินงานของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร สามารถสรุปได้ดังนี้

- 4.3.1 ควรเพิ่มอัตรากำลังเกษตรกรตำบลให้เหมาะสมกับจำนวนพื้นที่ที่รับผิดชอบ (จำนวน 38 คน)
- 4.3.2 เกษตรตำบลควรใช้รถยนต์สำนักงานและคนขับรถ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการออกพื้นที่ (จำนวน 41 คน)
- 4.3.3 ควรมีคอมพิวเตอร์เพียงพอให้เกษตรกรตำบลใช้ในการปฏิบัติงาน (จำนวน 62 คน)

บทที่ 5

สรุปงานวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

การวิจัยเรื่องการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยนำเสนอในประเด็นสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล (2) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตร และการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล (3) ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ (4) ปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี รายละเอียดมีดังนี้

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้มี 2 กลุ่มรวมทั้งสิ้น 112 คน ได้แก่เกษตรกรตำบลที่ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในระดับตำบลของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวน 78 คน เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมี 2 กลุ่ม จำนวน 34 คน ได้แก่เกษตรกรอำเภอทั้ง 19 อำเภอ จำนวน 19 คน และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับจังหวัด จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด ทำการเก็บข้อมูลโดยการประสานกับเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเกษตรกรอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาและขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูล นำแบบสอบถามให้เกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตอบ โดยการทำหนังสือและจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีและสำนักงานเกษตรอำเภอทั้ง 19 อำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วจึงทำการตรวจสอบว่าตอบคำถามครบถ้วนหรือไม่ หากไม่ครบทำการประสานเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

1.3 ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัยเป็นขั้นตอน ได้ดังนี้

1.3.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล จากผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบลนั้นสามารถสรุปได้ว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือเพศชายจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 ตามลำดับ มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 40.63 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพการสมรสคือสมรสแล้วอยู่ด้วยกัน มีความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 3.12 คน มีบุตรธิดาเฉลี่ย 1.03 คน มีเงินเดือนเฉลี่ย 23,035.26 บาท ประสบการณ์ในการทำงานทั้งหมดเฉลี่ย 15.6 ปี ประสบการณ์ด้านส่งเสริมการเกษตรเฉลี่ย 13.92 ปีระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบลเฉลี่ย 12.54 ปี จำนวนตำบลที่เกษตรกรตำบลต้องรับผิดชอบ จำนวน 2 ตำบล ระยะทางจากสำนักงานเกษตรอำเภอถึงพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบเฉลี่ย 22.64 กิโลเมตร พาหนะที่ใช้เดินทางไปทำงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ใช้รถยนต์ของตนเอง พื้นที่ทำงานและภูมิลำเนา อยู่ในพื้นที่อำเภอ และอยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกันเท่านั้น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และอยู่ในภาคเดียวกัน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8

1.3.2 การปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ จากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านการจัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้าน ระดับตำบล อำเภออยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือการจัดเกษตรกรตำบลรวมเป็นกลุ่มตำบล กลุ่มละ 2-3 คนและประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน และประชุมกลุ่มตำบลเป็นประจำทุกวันจันทร์ ส่วนประเด็นอื่นๆ มีระดับความจำเป็นอยู่ในระดับมากคือ การจัดทำแนวทางการเกษตร ระดับตำบลและอำเภอจัด การจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการประจำเดือน ประจำปี การจัดทำแนวทางการเกษตร ระดับตำบล ระดับอำเภอ จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำเดือน ประจำปีเท่านั้น สนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เกษตรตำบลร่วมกับศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลและกลุ่มเป้าหมายดำเนินงานตามแผน จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำปีสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่น

ของอำเภอเท่ากัน เกษตรตำบลร่วมกับศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล และกลุ่มเป้าหมายจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างความเข้มแข็ง

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือนและประชุมกลุ่มตำบลเป็นประจำทุกวันจันทร์ ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล จัดทำแนวทางการเกษตรระดับตำบล อำเภอ จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำเดือนและประจำปี จัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้านระดับตำบล อำเภอ เกษตรตำบลร่วมกับ ศบคต. และกลุ่มเป้าหมายจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี เกษตรตำบลร่วมกับศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล และกลุ่มเป้าหมายดำเนินงานตามแผน เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างความเข้มแข็ง จัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการประจำปี สนับสนุนกลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ จัดเกษตรตำบลรวมเป็นกลุ่มตำบล ประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นของอำเภอ

3) จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

อำเภอ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอมีทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 11 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 3 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 11-12 ข้อ

1.3.3 การปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกออกมาเป็นประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ ด้านการประชุมกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยี

การเกษตรประจำตำบลเดือนละ 1 ครั้ง การสนับสนุน และเสนอแผนงานโครงการตามแผนพัฒนาการเกษตร เพื่อขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรในชุมชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยในด้านสร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล และการประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไขปัญหา และงบประมาณมีค่าเท่ากัน ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง การพัฒนาวิทยากร ให้ความรู้แก่ คณะกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล และสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชน จัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด/ตำบล มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่มเน้นหนัก 1 กลุ่ม/ตำบล และปฏิบัติงาน ณ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันอังคารและพฤหัสบดี

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ มีการสนับสนุนและเสนอแผนงานโครงการตามแผนพัฒนาการเกษตรเพื่อขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชุมกรรมการ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเดือนละ 1 ครั้ง และให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรในชุมชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง สร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล ถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่มเน้นหนัก 1 กลุ่ม/ตำบล และจัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไขปัญหา และงบประมาณพัฒนาวิทยากร ให้ความรู้แก่คณะ กรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลและสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชน ปฏิบัติงาน ณ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล สัปดาห์ละ 2 วัน ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด/ตำบล

3) จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล

ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติ งานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลมีทั้งหมด 11 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 11 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 3 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลส่วนใหญ่อยู่ ระหว่าง 9-11 ข้อ

1.3.4 การปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบัน

เกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน จากผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานระดับ ตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อแยกออกมาเป็นประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกันคือ ด้านการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็ง ด้านการคัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรตำบลรู้จัก วิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ เกษตรกร

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน สามารถเรียงลำดับการ ปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความ เข้มแข็งคัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรตำบลรู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ เกษตรกร

3) จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงาน ระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริม และพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน มีทั้งหมด 2 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริง สูงสุด 2 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล ส่วนใหญ่อยู่ที่ 2 ข้อ

1.3.5 การจัดเก็บข้อมูล จากผลการศึกษานี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรต่อการจัดเก็บข้อมูล

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรต่อการจัดเก็บข้อมูล ในภาพรวมความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการจัดเก็บข้อมูลอยู่ในระดับมากเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน คือในประเด็นการรายงานข้อมูลให้จังหวัดรองลงมาคือการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน และการประชุมคณะกรรมการกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรต่อการจัดเก็บข้อมูล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรต่อการจัดเก็บข้อมูล สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตามเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การรายงานข้อมูลให้จังหวัด ด้านการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน และประชุมคณะกรรมการ กลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล

3) จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรต่อการจัดเก็บข้อมูล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรต่อการจัดเก็บข้อมูล มีทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 3 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตามส่วนใหญ่อยู่ที่ 3 ข้อ

1.3.6 บทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล จากผลการศึกษานี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ เกษตรตำบลเป็นที่ปรึกษา แนะนำและกระตุ้น เป็นผู้อำนวยการความสะดวก ทำหน้าที่ตามภารกิจตามที่กรมส่งเสริม การเกษตรกำหนดเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตามเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่น เป็นที่ปรึกษา แนะนำและกระตุ้น และทำหน้าที่ตามภารกิจตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนด มีค่าเท่ากันและ ติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

3) จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของ
เกษตรกรตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล มี
ทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 5 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด
1 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 ข้อ

1.3.7 ระบบข้อมูลสารสนเทศ จากผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้าน
ระบบข้อมูลสารสนเทศ

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้าน
ระบบข้อมูลสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ใน
ระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ ด้านข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี และการจัดเก็บข้อมูล
เป็นระบบ การรายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน
การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบ
ข้อมูลสารสนเทศ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบ
ข้อมูลสารสนเทศ สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ การ
จัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ
ตรงตามเวลาที่กำหนด มีการปฏิบัติจริงเท่ากัน มีการรายงานข้อมูลการเกษตรระดับหมู่บ้าน ข้อมูล
ต้องมีการปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

3) จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนใน
ด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบ
ข้อมูลสารสนเทศ มีทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 5 ข้อ และจำนวนข้อการ
ปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 ข้อ

4) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุน
ในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุน
ในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบอยู่ในระดับ
มากที่สุดและในประเด็นอื่นอยู่ในระดับมาก คือ ข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นประจำทุกปี จัดให้มี

ระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน การจัดทำรายงานและข้อมูลต่าง ๆ ตรงตามเวลาที่กำหนดการ
รายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน

1.3.8 การวางแผน จากผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน ในภาพรวม อยู่ในระดับระดับมากที่สุด หากมองในประเด็นอื่นๆ ก็พบว่ามีความจำเป็นในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ ในด้านการวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี การกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ มีการกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร และการวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี

3) จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน มีทั้งหมด 2 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 2 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 2 ข้อ

4) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน ในภาพรวมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมองว่ามีความจำเป็นมากที่สุด เมื่อมองเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ การกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี

1.3.9 การประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร จากผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบล ต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อมองเป็นรายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) ประชุมศูนย์บริการจำตำบลและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบล สำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM)

2) การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ มีการปฏิบัติงานจริงด้านการประชุม ศูนย์บริการจำตำบลและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล และประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) เท่ากัน และการประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอ ประจำสัปดาห์ (WM)

3) จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมมีทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 3 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 1 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 3 ข้อ

4) ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นนั้นทุกประเด็นก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) และ ประชุม ศูนย์บริการจำตำบลและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM)

5) สรุปจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลมีทั้งหมด 43 ข้อ ซึ่งจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงสูงสุด 42 ข้อ และจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงต่ำสุด 22 ข้อ โดยการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 41-43 ข้อ

1.3.10 ความคิดเห็นของเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความเห็นด้วยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อมองในรายประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ F : Specific Field Service เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน และ C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับมาก คือ M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่ และ R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล

2) ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความเห็นด้วยในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อมองเป็นรายประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่ F : Specific Field Service คือ เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล

1.3.11 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร ปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อมองเป็นรายประเด็นพบว่า มีปัญหาในด้านเจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีภารกิจมาก รวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก และเจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยส่งผลให้การปฏิบัติงานในพื้นที่จริงเกิดความสับสน ทำให้เกษตรกร ขาดความเชื่อถือ นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นขาดการบูรณาการ นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ หลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่างๆ ออกมา

หลังจากการ ปฏิบัติงานไปแล้ว ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด จำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่ การจัดสรรงบประมาณบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลา และกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร การบริหารงานบุคคล ทั้งการให้คุณ/ให้โทษ และ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานทำให้บุคลากรไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน และ ขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร

2) ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร ปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อมองเป็นรายประเด็นพบว่า นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ การจัดสรรงบประมาณบางส่วน ยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลา และกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ที่มีภารกิจมาก รวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก และขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลให้การปฏิบัติงานในพื้นที่จริงเกิดความสับสนทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อถือ การบริหารงานบุคคล ทั้งการให้คุณ/ให้โทษและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานทำให้บุคลากรไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน และหลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่างๆ ออกมาหลังจากการ ปฏิบัติงานไปแล้วทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นขาดการบูรณาการ เจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน และจำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่

3) ข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

จากข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบล จำนวน 78 คน และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 34 คน นั้นมีผู้ให้ข้อเสนอแนะ สำหรับการดำเนินงานของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร สามารถสรุปได้ดังนี้ ควรเพิ่มอัตรากำลังเกษตรกรตำบลให้เหมาะสมกับจำนวนพื้นที่ที่รับผิดชอบ เกษตรตำบลควรใช้รถยนต์สำนักงานและคนขับรถ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการออกพื้นที่ควรมีคอมพิวเตอร์เพียงพอให้เกษตรกรตำบลใช้ในการปฏิบัติงาน

2. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร ของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรตำบลเป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชายเพียงเล็กน้อยอาจถือได้ว่ามีจำนวนเท่าๆ กัน มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 40 ปี นับว่าอยู่ในวัยที่มีความรับผิดชอบต่อการทำงาน และมีการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในในระดับปริญญาตรีถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ มีสถานภาพการสมรสแล้วอยู่ด้วยกัน ต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว และบุตร-ธิดา โดยมีเงินเดือนเฉลี่ย 23,035.26 บาท นับว่าเป็นรายได้ที่สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ มีประสบการณ์ในการทำงานทั้งหมดเฉลี่ย 15.6 ปี ประสบการณ์ด้านส่งเสริมการเกษตรเฉลี่ย 13.92 ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบลเฉลี่ย 12.54 ปี ถือว่าเกษตรกรตำบลเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน มีจำนวนตำบลที่เกษตรกรตำบลต้องรับผิดชอบ จำนวน 2 ตำบล ทำให้การประสานงานและปฏิบัติงานอาจไม่ทั่วถึง อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาหากไม่มีการแก้ไข ในด้านระยะทางในการเดินทางไปปฏิบัติงานในพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบนั้นระยะทางเฉลี่ย 22.64 กิโลเมตร ถือว่าเป็นระยะทางที่ไกลพอสมควร และพาหนะที่ใช้เดินทางไปทำงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ก็ใช้รถยนต์ของตนเอง ทำให้เกษตรกรตำบลมีรายจ่ายในการเดินทางค่อนข้างสูง ส่วนพื้นที่ทำงานและภูมิลำเนาที่อยู่ในพื้นที่อำเภอและอยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน

2.2 การปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ

2.2.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานของสำนักงาน

เกษตรอำเภอ

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านการจัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้านระดับตำบลและอำเภออยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่ม ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่จะส่งเสริมพัฒนานั้นส่วนใหญ่มีการรวมกลุ่มกันอย่างไม่จริงจัง และกลุ่มก็ยึดติดกับตัวเกษตรกรตำบล ซึ่งทำให้ไม่สามารถเดินได้ด้วยตัวเองและกลุ่มก็ล้มไปในที่สุด

2.2.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ พบว่าการประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือนและประชุมกลุ่มตำบลเป็นประจำทุกวันจันทร์มีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนการประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นของอำเภอมีการปฏิบัติน้อยที่สุด สำนักงานเกษตรจังหวัดจึงควรมีการกระตุ้นให้สำนักงานเกษตรอำเภอเน้นการประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นให้มากขึ้น

2.2.3 จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อสำนักงานเกษตรอำเภอมีทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 11-12 ข้อ

2.3 การปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

2.3.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกออกมาเป็นประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ ด้านการประชุมกรรมการ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเดือนละ 1 ครั้ง อยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ปฏิบัติงาน ณ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันอังคารและพฤหัสบดี ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากเกษตรกรตำบลมีภารกิจมากและบางโครงการต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนตามนโยบายของรัฐบาล จึงไม่มีเวลาพอที่จะปฏิบัติงาน ณ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล สัปดาห์ละ 2 วัน

2.3.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล พบว่า มีการสนับสนุนและเสนอแผนงานโครงการตามแผนพัฒนาการเกษตรเพื่อขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนการปรับปรุง

พัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด/ตำบลมีการปฏิบัติน้อยที่สุด เนื่องจากจุดสาธิตส่วนใหญ่เป็นของผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ อยู่แล้ว จึงมีการปรับปรุงเองส่วนหนึ่ง แต่ในการปรับปรุงและพัฒนาจุดสาธิตของเกษตรตำบลยังขาดความชัดเจนด้านงบประมาณ

2.3.3 จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลมีทั้งหมด 11 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 9-11 ข้อ

2.4 การปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

2.4.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็งอยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ด้านการคัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรตำบลรู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และเกษตรกร ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากการจัดตั้งกลุ่มใหม่ไม่ได้เกิดจากความต้องการจริงๆ ของเกษตรกร ทำให้กลุ่มอยู่ได้ไม่นาน จึงควรเข้าไปส่งเสริมกลุ่มที่มีการดำเนินการอยู่ก่อนแล้วจะดีกว่า

2.4.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน พบว่า การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็งมีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนการคัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้เกษตรตำบลรู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ เกษตรกรมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

2.4.3 จำนวนข้อที่มีการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้าน งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการการปฏิบัติงานระดับตำบล ในด้านงานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน มีทั้งหมด 2 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 2 ข้อ

2.5 การจัดเก็บข้อมูล

2.5.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล ในภาพรวมความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูลอยู่ในระดับมากเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน คือในประเด็นการรายงานข้อมูลให้จังหวัดอยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้ายคือ การประชุมคณะกรรมการกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากคณะกรรมการกลุ่มกิจกรรมต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และบางกลุ่มก็รวมกลุ่มกันได้ไม่นาน จึงยากต่อการประสานงานการวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล

2.5.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล พบว่าการรายงานข้อมูลให้จังหวัด มีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนการประชุมคณะกรรมการ กลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูลมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

2.5.3 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อการจัดเก็บข้อมูล มีทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 3 ข้อ

2.6 บทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

2.6.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรกรตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ เกษตรตำบลเป็นที่ปรึกษา แนะนำอยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจาก

เกษตรตำบลยังมีความรู้ความเข้าใจในการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมน้อย จึงควรมีการอบรมให้เข้าใจยิ่งขึ้น

2.6.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรตำบล พบว่าการเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่น มีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

2.6.3 จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรตำบล

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของเกษตรตำบล มีทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 ข้อ

สรุปความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ได้ว่า อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิพันธ์ พรหมสุภาและคณะ (2521 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาได้ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมต่อระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ปี 2551 จากผลการวิจัย พบว่าเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีความเห็นด้วยกับระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ อยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อมองเป็นรายประเด็นได้แก่การปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ การปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรตำบล การจัดเก็บข้อมูล บทบาทหน้าที่ของเกษตรตำบลก็อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัญชัญ นุ่นละออง (2551 : 103-116) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรปี 2551 ในอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ใน 2 ประเด็นคือในด้านกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่ พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีการปฏิบัติงานทุกประเด็นเช่นกัน และในการปฏิบัติงานนั้นตามรายข้อนั้นส่วนใหญ่มีการปฏิบัติงานจริงเกือบทุกข้อโดยเฉพาะในหัวข้อ การประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน ประชุมกลุ่มตำบลมีผู้ปฏิบัติจริงครบทุกคน

2.7 ระบบข้อมูลสารสนเทศ

2.7.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ ด้านข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี และการจัดเก็บข้อมูล

เป็นระบบ อยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากเกษตรกรตำบลมีภารกิจมากทำงานหลากหลาย ข้อมูลบางอย่างต้องส่งให้สำนักงานเกษตรจังหวัดและข้อมูลบางอย่างก็เป็นของกรมอื่นที่ขอความช่วยเหลือเกษตรกรตำบลให้ช่วยเก็บข้อมูล จึงทำให้การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ อาจไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด

2.7.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ พบว่าการจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด มีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นประจำทุกปีมีการปฏิบัติน้อยที่สุด เนื่องจากเกษตรกรตำบลมีภารกิจมากและข้อมูลในแต่ละปีก็มีความแตกต่างกันน้อย จึงควรมีการปรับปรุงข้อมูลตามความเหมาะสมของแต่ละสถานการณ์

2.7.3 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ มีทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 ข้อ

2.7.4 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบอยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ การรายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน ซึ่งเป็นด้านที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากการรายงานข้อมูลการเกษตรระดับอำเภอจะมีความเข้าใจง่ายและสะดวกกว่า

2.8 การวางแผน

2.8.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน ในภาพรวม อยู่ในระดับระดับมากที่สุด หากมองในประเด็นอื่นๆ ก็พบว่ามีระดับความจำเป็นในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ ในด้านการวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี

อยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ การกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายและการปฏิบัติงานจริงบางครั้งอาจไม่สอดคล้องกัน จึงไม่ควรยึดติดกับเป้าหมายที่กำหนดไปก่อนแล้ว เพราะอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์

2.8.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน พบว่าการกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร และการวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี มีการปฏิบัติเท่ากัน

2.8.3 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

การวางแผน

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน มีทั้งหมด 2 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 2 ข้อ

2.8.4 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการวางแผน ในภาพรวมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของมองว่ามีระดับความจำเป็นมากที่สุด เมื่อมองเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ การกำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร อยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี ซึ่งเป็นด้านที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากโครงการบางโครงการยังขาดความชัดเจน จึงทำให้ยากต่อการวางแผน

2.9 การประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

2.9.1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

การประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อมองเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือ ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) อยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำตำบล (WM) ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด เนื่องจากการประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือนทุกเดือนอยู่แล้ว ซึ่งเพียงพอในการทำความเข้าใจไม่จำเป็นต้องมีการประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลอีก

2.9.2 การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สามารถเรียงลำดับการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลเป็นอันดับ ได้ดังนี้ มีการปฏิบัติงานจริงด้านการประชุม ศูนย์บริการจำตำบลและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล และประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) เท่ากัน มีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนการประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอ ประจำสัปดาห์ (WM) มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

2.9.3 จำนวนข้อในการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

การปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมมีทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ที่ 3 ข้อ

2.9.4 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนในด้านการประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นนั้นทุกประเด็นก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน คือประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) และ ประชุม ศูนย์บริการจำตำบลและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเท่ากัน อยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM) ซึ่งเป็นด้านที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นว่าน้อยที่สุด

2.9.5 สรุปจำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบล

จำนวนข้อการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลมีทั้งหมด 43 ข้อ ซึ่งการปฏิบัติงานจริงของเกษตรกรตำบลส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 41-43 ข้อ

สรุปความคิดต่อความจำเป็นเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบสนับสนุนได้ว่า เกษตรตำบลเห็นว่าระดับความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM) การประชุมศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบล (WM) การจัดเก็บข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบลประจำปี การรายงานข้อมูลการเกษตร

ระดับหมู่บ้าน การจัดทำรายงานและข้อมูลต่างๆ ตรงตามเวลาที่กำหนดและการกำหนดภารกิจ เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับอรรถวรณ์ คงอิทธิภักดิ์ และบุญรัตน์ สุขมาก (2554 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาระดับความต้องการการสนับสนุนการดำเนินงานตามระบบ การปฏิบัติงานในพื้นที่ปี 2553 ของกรมส่งเสริมการเกษตรผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรอำเภอต้องการ การสนับสนุนตามระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนี้ (1) ข้อมูลสารสนเทศ ที่ถูกต้อง (2) การพัฒนาบุคลากร (3) การติดตามนิเทศงาน (4) การประเมินผลงาน (5) การประชาสัมพันธ์ (6) การสนับสนุนแผนชุมชน (7) การบริหารจัดการงบประมาณและอัตรากำลัง และ สุรัชย์ เจริญประเสริฐ (2533 : 25-30) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และความคิดเห็น ของเกษตรกรตำบล เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการสนับสนุนแผนการผลิตของเกษตรกรกร ในภาคเหนือพบว่า ในการปฏิบัติงานตามโครงการสนับสนุนแผนการผลิตของเกษตรกรกร เกษตร ตำบลได้ทำทางเลือกทางการเกษตรระดับตำบล ช่วยทำแผนการผลิตของเกษตรกรสนับสนุนด้าน ลินเชื่อและความรู้รายงานผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งทำแผนปฏิบัติงานและแผนการเยี่ยมเกษตรกรกร สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานพบว่าเกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นที่เหมาะสม มาก ในเรื่องที่จะต้องจัดทำทางเลือกทางการเกษตรระดับตำบลด้วยตนเอง มีความคิดเห็นปานกลาง ในเรื่องที่ต้องชี้แจงทางเลือกทางการเกษตรระดับตำบลแก่เกษตรกรรายครัวเรือน

2.10 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริม การเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

2.10.1 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความเห็นด้วยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อมองในราย ประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ F : Specific Field Service เข้าทำงานในพื้นที่แบบ เฉพาะเจาะจง โดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนอยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูล จากทางไกล ซึ่งเป็นด้านที่เกษตรกรตำบลมีความคิดเห็นต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ในการปฏิบัติว่าน้อยที่สุด เนื่องจากการสื่อสารในบางพื้นที่ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ ทำให้เกษตรกรตำบลต้องไปหาเกษตรกรกรด้วยตัวเอง ซึ่งวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล อาจใช้ไม่ได้ในบางพื้นที่

2.10.2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตร มิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความเห็นด้วยในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อมองเป็นรายประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่ อยู่เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล ซึ่งเป็นด้านที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ในการปฏิบัติว่าน้อยที่สุด เช่นเดียวกับเกษตรกรตำบล

สรุปความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อมองในรายประเด็นก็พบว่าทุกประเด็นมีระดับความจำเป็นมากที่สุดเช่นกัน เนื่องจากเกษตรกรตำบลต้องการให้มีการเข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีการนำวิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม โดยต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่และมีการประสานและให้บริการเกษตรกรด้วย วิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล ส่วนระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF นั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อมองเป็นรายประเด็นก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือมีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่ เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม และมีการประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสาร และเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล ตาม ลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วชิรา ไฝเจริญมงคล และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ต่อการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี 2551-2552 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมแล้วเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเห็นด้วยมากกับระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่โดยมีข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาระบบส่งเสริมการเกษตร ดังนี้คือ ควรมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สร้างความเข้าใจระบบการดำเนินงานตั้งแต่ระดับสูงจนถึงระดับตำบล วชิรา ไฝเจริญมงคล และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร (ระบบสนับสนุนการปฏิบัติงาน) ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี 2553-2554 ผลการวิจัย พบว่า การจัด

เวทีสัมมนาเชิงปฏิบัติการระดับประเทศ จะช่วยให้ระบบส่งเสริมการเกษตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ สุทธิพันธ์ พรหมสุภาและคณะ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระบบส่งเสริมการเกษตร ปี 2551 ผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติงานระดับตำบลศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลนั้นเจ้าหน้าที่ได้นำข้อมูลที่มีอยู่มาทบทวน เพื่อให้เป็นปัจจุบัน มีความน่าเชื่อถือ โดยผ่านเวทีประชาคม สามารถนำไปใช้วางแผนพัฒนาการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ที่มีการบริการที่ทั่วถึงและทำงานรวดเร็ว สุทธิพันธ์ พรหมสุภาและคณะ (2551 : 18-32) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรต่อระบบส่งเสริมการเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ ปี 2551 พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเห็นด้วยในระดับมาก เช่นเดียวกับการทำงานระดับอำเภอกับการจัดทำข้อมูลการเกษตร และเห็นด้วยกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบลและการเรียนรู้/การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรระดับปานกลางเช่นกัน

2.11 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

2.11.1 ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ปัญหาของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร ปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อมองเป็นรายประเด็นพบว่า มีปัญหาในด้านเจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีภารกิจมาก รวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก และเจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องใน การดำเนินงาน เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด

2.11.2 ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร ปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อมองเป็นรายประเด็นพบว่า นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด

2.11.3 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

จากข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลนั้น มีผู้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานของเกษตรกรตำบล ดังนี้ ควรเพิ่มอัตรากำลังเกษตรกรตำบลให้เหมาะสมกับจำนวนพื้นที่ที่รับผิดชอบ เกษตรตำบลควรใช้รถยนต์สำนักงานและคนขับรถ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการออกพื้นที่ ควรมีคอมพิวเตอร์เพียงพอให้เกษตรกรตำบลใช้ในการปฏิบัติงาน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ข้อเสนอแนะต่อกรมส่งเสริมการเกษตร

- 1) นโยบายมีความเร่งด่วน ควรกำหนดช่วงระยะเวลาเพิ่มขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่
- 2) เนื่องจากเกษตรตำบลมีภารกิจที่ได้รับการมอบหมายมาก จึงควรลดงานนอกเหนือภารกิจบ้าง เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก
- 3) เนื่องจากเกษตรตำบลมีการย้ายบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน จึงควรให้เกษตรตำบลรับผิดชอบตำบลตามพื้นที่ภูมิลำเนาของตนเอง
- 4) เนื่องจากระยะทางจากสำนักงานเกษตรอำเภอถึงพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบเฉลี่ย 22.64 กิโลเมตร ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเกษตรตำบลสูง จึงควรลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยการจัดให้มีรถยนต์สำนักงานที่มีคุณภาพพร้อมใช้งาน

3.1.2 ข้อเสนอแนะต่อสำนักงานเกษตรจังหวัดและสำนักงานเกษตรอำเภอ

- 1) เนื่องจากสำนักงานเกษตรอำเภอเห็นความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ว่าน้อยที่สุด สำนักงานเกษตรจังหวัดจึงควรมีการกระตุ้นให้สำนักงานเกษตรอำเภอเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และแนะนำการประชาสัมพันธ์วิธีต่างๆ เพื่อให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น

3.1.3 ข้อเสนอแนะต่อเกษตรตำบล

- 1) เกษตรตำบลควรมีการศึกษาการทำงานในด้านต่างๆ แบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ได้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร และสามารถเข้าไปส่งเสริมได้อย่างถูกต้อง

3.1.4 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- 1) เนื่องจากการปรับปรุงจุดสาธิตมีการปฏิบัติน้อยมาก เพราะขาดงบประมาณ ควรให้ห้องปฏิบัติการส่วนตำบลเห็นความสำคัญและช่วยสนับสนุนงบประมาณ เพื่อให้ได้มีแหล่งเรียนรู้และจุดสาธิตด้านการเกษตรต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ศึกษาภารกิจรับผิดชอบของเกษตรตำบลว่ารับผิดชอบภารกิจใดบ้าง เพื่อวางแผนอัตรากำลังคนและการจัดการงานให้เหมาะสม

3.2.2 ศึกษาการปฏิบัติงานของเกษตรตำบลตามระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตรต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการเกษตร (2551) ระบบส่งเสริมการเกษตร กุมภาพันธ์ 2551 พิมพ์ครั้งที่ 1,2
สำนักพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมส่งเสริมการเกษตร กรุงเทพมหานคร
_____. (2556) คู่มือการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำปี 2556
กรุงเทพมหานคร กองแผนงาน
- _____. (2557) นโยบายและแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตร ปี 2557
กรุงเทพมหานคร กองแผนงาน
- กัลยา มิชะมา (2545) “ความคิดเห็นต่อการใช้เชื้อไตรโคเดอร์มาป้องกันและกำจัดโรคพืชผักของ
เกษตรกรในจังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ถาวร ตีรุธ (2543) “ความคิดเห็นต่อการจัดการโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรของ
คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ปรีชา สุทธิธรรม (2547) “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเขตที่ 2 (ภาคตะวันตก)
ตามระบบส่งเสริมการเกษตร” รายงานการวิจัย กรมส่งเสริมการเกษตร
- เพ็ญพร เพชรสุขศิริ (2531) “การวัดทัศนคติ” กรุงเทพฯ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล
- ราชบัณฑิตยสถาน (2532) พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
กรุงเทพมหานคร ราชบัณฑิตยสถาน
- วชิรา ไฝเจริญมงคล และคณะ (2553) “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรต่อการ
ดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี 2551-2552”
รายงานการวิจัย กองวิจัยและพัฒนางานส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร
- วชิรา ไฝเจริญมงคล และคณะ (2555) “ความคิดเห็นและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริม
การเกษตร (ระบบสนับสนุนการปฏิบัติงาน) ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับ
จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี 2553-2554” รายงานการวิจัย กองวิจัยและ
พัฒนางานส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร

- วิชัย พรรณราย (2436) “ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการปฏิบัติงานของเกษตรกรอำเภอ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร
ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (2555) คู่มือการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประจำปี 2555 กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ
สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรมส่งเสริมการเกษตร
- สุทธิพันธ์ พรหมสุภา (2551) “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรต่อระบบส่งเสริม
การเกษตรที่ปรับปรุงใหม่ ปี 2551” รายงานการวิจัย กองวิจัยและพัฒนางานส่งเสริม
การเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร
- ศุमारิษา บัวทอง (2548) “บทบาทการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในศูนย์บริการ
และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล จังหวัดตรัง” วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริม
การเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุรัชย์ เจริญประเสริฐ (2538) “การปฏิบัติงานและความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลเกี่ยวกับขั้นตอน
การปฏิบัติงานตามโครงการสนับสนุนการผลิตของเกษตรกรในภาคเหนือ”
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร
ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อรรวรรณ คงอิทธิภักดิ์ และบุญรัตน์ สุขมาก (2554) “ความต้องการการสนับสนุน
การดำเนินงานตามระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ปี 2553” รายงานการวิจัย กองวิจัย
และพัฒนางานส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร
- อัญชัญ นุ่นละออง (2551) “ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานตามระบบส่งเสริม
การเกษตร ปี 2551 ในอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท” วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นเกษตรกรตำบล

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของเกษตรกรตำบล
2. คำตอบในแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น โปรดตอบคำถามทุกข้อ
3. เลขที่แบบสอบถามมีไว้เพื่อติดตามแบบสอบถามเท่านั้น
4. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลในระบบส่งเสริมการเกษตร และการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

คำชี้แจง : โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หรือเติมข้อความในช่องว่าง

1. เพศ A1
 - 1. ชาย 2. หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี (เกิน 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี) A2
3. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่านคือ A3
 - 1. ปริญญาตรี 2. ปริญญาโท
 - 3. อื่น ๆ (ระบุ).....
4. สถานภาพสมรส A4
 - 1. โสด 2. สมรสอยู่ด้วยกัน
 - 3. สมรสแยกกันอยู่ 4. หย่าร้างหรือหม้าย
5. ท่านต้องรับผิดชอบครอบครัวของท่านทั้งหมด.....คน A5
6. ท่านมีบุตร - ธิดา รวม.....คน A6
7. เงินเดือนที่ได้รับ.....บาท A7
8. ประสบการณ์ทำงานทั้งหมด.....ปี A8
9. ประสบการณ์ด้านส่งเสริมการเกษตร.....ปี A9
10. ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเกษตรกรตำบล.....ปี A10
11. จำนวนตำบลที่ท่านรับผิดชอบ.....ตำบล A11
12. พื้นที่ตำบลที่ท่านรับผิดชอบ (ตำบลที่ไกลที่สุด) A12
อยู่ห่างจากสำนักงานเกษตรอำเภอ.....กิโลเมตร
13. การเดินทางไปทำงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบ (ท่านเดินทางโดยพาหนะใดมากที่สุด) A13
 - 1. โดยรถโดยสารประจำทาง 2. โดยรถมอเตอร์ไซด์
 - 3. โดยรถยนต์ของตนเอง 4. โดยรถยนต์สำนักงาน
14. พื้นที่ทำงานและภูมิลำเนา A14
 - 1. อยู่ในพื้นที่อำเภอเดียวกัน 2. อยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน
 - 3. อยู่ในพื้นที่ภาคเดียวกัน 4. อยู่คนละภาค

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรตำบลในระบบส่งเสริมการเกษตร และการ

ปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบล

คำชี้แจง : ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ในตารางระดับความจำเป็น ตามความคิดเห็น]

(5 = มากที่สุด : 4 = มาก : 3 = ปานกลาง : 2 = น้อย : 1 = น้อยที่สุด)

คำชี้แจง : ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ในตารางการปฏิบัติงานของเกษตรตำบล]

(ปฏิบัติ , ไม่ปฏิบัติ) ขอให้ตอบคำถามทั้งส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2

ส่วนที่ 1 (A)

ส่วนที่ 2 (B)

ระบบส่งเสริมการเกษตร	ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็น					การปฏิบัติงานจริงของเกษตรตำบล		สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	
1. ต่อระบบการปฏิบัติงาน								B1
1.1 การปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอ								B11
1) สนับสนุนการปฏิบัติงานของ สบกด.								☐ B111
2) จัดทำแนวทางพัฒนาการเกษตรระดับตำบล , อำเภอ								☐ B112
3) จัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการประจำปี								☐ B113
4) จัดเกษตรตำบลรวมเป็นกลุ่มตำบล กลุ่มละ 2-3 คน								☐ B114
5) เกษตรตำบลคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่ม 2 กลุ่ม/คน								☐ B115
6) เกษตรตำบลร่วมกับ สบกด. และกลุ่มเป้าหมายจัดทำ แผนปฏิบัติงานประจำปี								☐ B116
7) เกษตรตำบลร่วมกับ สบกด. และกลุ่มเป้าหมายดำเนินงานตามแผน								☐ B117

ระบบส่งเสริมการเกษตร	ระดับความคิดเห็นต่อ ความจำเป็น					การปฏิบัติงาน จริงของ เกษตรกรตำบล		สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	ปฏิบัติ	ไม่ ปฏิบัติ	
8) จัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการประจำปี สนับสนุน กลุ่มเป้าหมายและเครือข่าย								☐ B118
9) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน								☐ B119
10) จัดทำฐานข้อมูลของหมู่บ้านระดับตำบล อำเภอ								☐ B1110
11) จัดทำแผน/ผลการปฏิบัติงานเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์								☐ B1111
12) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นของอำเภอ								☐ B1112
1.2 การปฏิบัติงานระดับตำบล								B12
1) สบกด. เป็นกลไกหลักในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ดังนี้								B121
(1) ปฏิบัติงาน ณ สบกด. สัปดาห์ละ 2 วัน (อังคารกับพฤหัสบดี)								☐ B1211
(2) ประชุมกรรมการ สบกด. เดือนละ 1 ครั้ง								☐ B1212
(3) มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกลุ่ม เน้นหนัก 1 กลุ่ม/ตำบล								☐ B1213
(4) จัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาการเกษตร								☐ B1214
(5) ปรับปรุงพัฒนาจุดสาธิตอย่างน้อย 2 จุด/ตำบล								☐ B1215

ระบบส่งเสริมการเกษตร	ระดับความคิดเห็นต่อ ความจำเป็น					การปฏิบัติงาน จริงของ เกษตรกรตำบล		สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	ปฏิบัติ	ไม่ ปฏิบัติ	
(6) พัฒนาวิทยากร ให้ความรู้แก่ คณะกรรมการ ศบกด. และสนับสนุน การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร แก่ชุมชน								☐ B1216
(7) ถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง								☐ B1217
(8) ให้บริการด้านการเกษตรแก่เกษตรกร ในชุมชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง								☐ B1218
(9) สร้างเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ตำบล								☐ B1219
(10) สนับสนุนและเสนอแผนงาน โครงการตามแผนพัฒนาการเกษตร เพื่อขอรับการสนับสนุนจาก อปท.								☐ B12110
(11) ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการแก้ไขปัญหา และงบประมาณ								☐ B12111
2) งานส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน								B122
(1) คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริม พัฒนาความเข้มแข็ง								☐ B1221
(2) คัดเลือกหรือจัดตั้งกลุ่มใหม่เพื่อให้ เกษตรกรตำบล รู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพพื้นที่ชุมชน และ เกษตรกร								☐ B1222
1.3 การจัดเก็บข้อมูล								B13
1) ประชุมคณะกรรมการ กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อวางแผนในการจัดเก็บข้อมูล								☐ B131
2) รวบรวมข้อมูลสารสนเทศปรับปรุงให้เป็น ปัจจุบัน								☐ B132

ระบบส่งเสริมการเกษตร	ระดับความคิดเห็นต่อ ความจำเป็น					การปฏิบัติงาน จริงของ เกษตรกรตำบล		สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	ปฏิบัติ	ไม่ ปฏิบัติ	
1) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM)								☐ B231
2) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงาน เกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM)								☐ B232
3) ประชุม ศบกด.								☐ B233

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF
ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

คำชี้แจง : ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ในตารางแสดงความคิดเห็น ตามความคิดเห็น]
(5 = เห็นด้วยมากที่สุด : 4 = เห็นด้วยมาก : 3 = เห็นด้วยปานกลาง
: 2 = เห็นด้วยน้อย : 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด)

ประเด็น	ความคิดเห็นต่อการนำ ระบบ ส่งเสริม การเกษตร MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
1. M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้า ทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่						☐ C1
2. R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกร ด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล						☐ C2
3. C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชน ในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม						☐ C3
4. F : Specific Field Service คือ เข้าทำงานในพื้นที่แบบ เฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน						☐ C4

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลเกี่ยวกับระบบส่งเสริมการเกษตร

4.1 ปัญหา (D1)

คำชี้แจง : โปรดเติมข้อความในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

คำชี้แจง : [ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ในตารางระดับปัญหา ตามความคิดเห็น]

(5 = มากที่สุด : 4 = มาก : 3 = ปานกลาง : 2 = น้อย : 1 = น้อยที่สุด)

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
1.การจัดสรรงบประมาณบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลาและกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร						☐ D11
2.นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่						☐ D12
3.นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลให้การปฏิบัติงานในพื้นที่จริงเกิดความสับสน ทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อถือ						☐ D13
4.เจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีภารกิจมาก รวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก						☐ D14
5.จำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่						☐ D15
6.การบริหารงานบุคคล ทั้งการให้ทุน/ให้โทษ และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ทำให้บุคลากรไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน						☐ D16
7.ขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร						☐ D17
8.เจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน						☐ D18
9.หลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่าง ๆ ออกมาหลังจากการปฏิบัติงานไปแล้ว ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด						☐ D19
10.นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ขาดการบูรณาการ						☐ D110

4.2 ข้อเสนอแนะ (D2)

.....

.....

.....

.....

.....

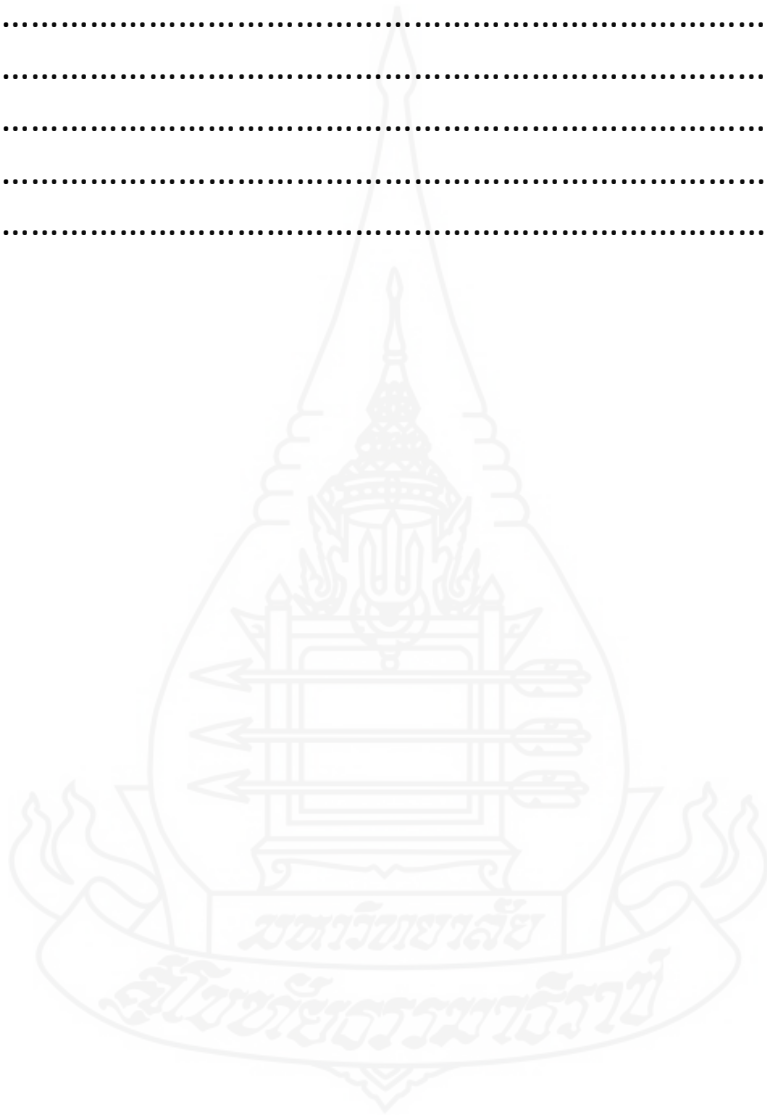
.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความคิดเห็นเจ้าหน้าที่

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของเกษตรตำบล
2. คำตอบในแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น โปรดตอบคำถามทุกข้อ
3. เลขที่แบบสอบถามมีไว้เพื่อติดตามแบบสอบถามเท่านั้น
4. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในระบบส่งเสริมการเกษตร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริมการเกษตร

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในระบบส่งเสริมการเกษตร

คำชี้แจง : [ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ในตารางระดับความจำเป็น ตามความคิดเห็น]

(5 = มากที่สุด : 4 = มาก : 3 = ปานกลาง : 2 = น้อย : 1 = น้อยที่สุด)

ระบบส่งเสริมการเกษตร	ระดับความคิดเห็น ต่อความจำเป็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
ต่อระบบสนับสนุน						A
1. ระบบข้อมูลสารสนเทศ						A1
1) การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ						☐ A11
2) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน						☐ A12
3) การรายงานข้อมูลการเกษตร ระดับหมู่บ้าน						☐ A13
4) การจัดทำรายงานและข้อมูลต่าง ๆ ตรงตามเวลาที่กำหนด						☐ A14
5) ข้อมูลต้องมีการปรับปรุงเป็นปัจจุบันทุกปี						☐ A15
2. การวางแผน						A2
1) กำหนดภารกิจ/เป้าหมายในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร						☐ A21
2) การวางแผนการปฏิบัติงานของเกษตรตำบล						☐ A22
3. การประชุม/สัมมนา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร						A3
1) ประชุมสำนักงานเกษตรอำเภอประจำเดือน (DM)						☐ A31
2) ประชุมเจ้าหน้าที่กลุ่มตำบลสำนักงานเกษตรอำเภอประจำสัปดาห์ (WM)						☐ A32
3) ประชุม ศบกด.						☐ A33

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF
ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

คำชี้แจง : ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ในตารางแสดงความคิดเห็น ตามความคิดเห็น]

(5 = เห็นด้วยมากที่สุด : 4 = เห็นด้วยมาก : 3 = เห็นด้วยปานกลาง
: 2 = เห็นด้วยน้อย : 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด)

ประเด็น	ความคิดเห็นต่อการนำระบบ ส่งเสริมการเกษตร MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
1. M : Mapping คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเตรียมเข้าทำงานในพื้นที่โดยเน้นการใช้ข้อมูลแผนที่						☐ B1
2. R : Remote Sensing คือ ประสานและให้บริการเกษตรกรด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากทางไกล						☐ B2
3. C : Community Participation คือ ใช้วิธีการจัดเวทีชุมชนในการทำงานและร่วมดำเนินการกับเกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแบบมีส่วนร่วม						☐ B3
4. F : Specific Field Service คือ เข้าทำงานในพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน						☐ B4

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับระบบส่งเสริมการเกษตร

3.1 ปัญหา (C1)

คำชี้แจง : โปรดเติมข้อความในช่องว่าง

ที่ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน

คำชี้แจง : ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ในตารางระดับปัญหา ตามความคิดเห็น]

(5 = มากที่สุด : 4 = มาก : 3 = ปานกลาง : 2 = น้อย : 1 = น้อยที่สุด)

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
1.การจัดสรรงบประมาณบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับระยะเวลาและกิจกรรมที่จะดำเนินงานเท่าที่ควร						☐ C11
2.นโยบายมีความเร่งด่วน กำหนดช่วงระยะเวลาสั้น ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่						☐ C12
3.นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลให้การปฏิบัติงานในพื้นที่จริงเกิดความสับสน ทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อถือ						☐ C13
4.เจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีการปฏิบัติงาน รวมทั้งได้รับการมอบหมายงานนอกภารกิจเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจหลัก						☐ C14
5.จำนวนเกษตรกรตำบลไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่						☐ C15
6.การบริหารงานบุคคล ทั้งการให้ทุน/ให้โทษ และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ทำให้บุคลากรไม่ทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน						☐ C16
7.ขาดความพร้อมด้านวัสดุและอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร						☐ C17
8.เจ้าหน้าที่มีการย้ายบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน						☐ C18
9.หลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่าง ๆ ออกมาหลังจากการปฏิบัติงานไปแล้ว ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด						☐ C19
10.นโยบายมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ขาดการบูรณาการ						☐ C110

3.2 ข้อเสนอแนะ (C2)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวบุพเรศ เชาววิทยา
วัน เดือน ปีเกิด	2 กุมภาพันธ์ 2526
สถานที่เกิด	อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต(พืชศาสตร์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2549
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเกษตรอำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตำแหน่ง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร

